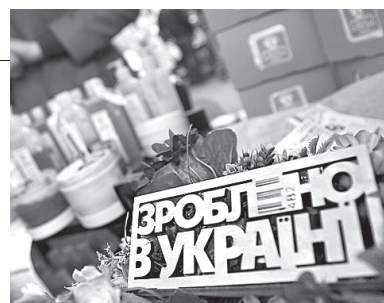

4 Чотири роки минуло від обстрілу мікрорайону Східного в Маріуполі, а причетних до цього вбивства й досі не покарано

5 Експорт української аграрної продукції встановив новий рекорд. Найбільше її купують в Індії, Китаї та Нідерландах

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 26 СІЧНЯ 2019 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№17 (6380)

ЦИТАТА ДНЯ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО:

«Ми мобілізуємо підтримку всього світу, щоб Путін був за столом переговорів, прийняв зокрема й миротворців, і щоб миру було досягнуто на умовах національних інтересів України».

Президент про підтримку цих ініціатив трьох провідних членів Радбезу ООН — США, Великої Британії та Франції

2

Венесуела повторює наш Майдан

ГНІВ. Протистояння між владою і опозицією у Венесуелі можна сміливо порівняти з подіями української Революції гідності. «У кожного власний шлях до свободи й гідності. Намагаюся уникати порівнянь у зовнішній політиці, але боротьба венесуельців чимось нагадує мені наш драйв часів Майдану. Маємо підтримати дух свободи та справедливості й тих, хто обстоює своє право на вільне майбутнє», — написав про події у Венесуелі на своїй сторінці у Twitter міністр закордонних справ Павло Клімкін.

Трохи раніше урядовець написав іспанською мовою: «Відповісти силою на вимоги мирних учасників протесту — це найкоротший шлях влади до того, щоб втратити легітимність. Покладаємо сподівання на Національні збори і на мудрість їхнього голови Хуана Гуайдо в пошуках виходу з політичної кризи».

Нині Хуан Гуайдо взяв на себе президентські повноваження, але Ніколас Мадуро поки що вважає себе легітимним, а винними у протестах — США, з якими розірвав дипломатичні відносини. Генералітет заявляє про підтримку Мадуро, а у країні вже загинуло принаймні 26 людей.

ЦИФРА ДНЯ

350 млн дол.

додатково спрямувала РФ задля дестабілізації ситуації в Україні під час президентських і парламентських виборчих кампаній

Біопластиковий прорив

Колаж із сайту facebook.com/FoodBioPackUA

6

НОВИНА. Розробки молодого сумського науковця Дмитра Бідюка дадуть змогу зберегти чистоту довкілля

Газета для тих, хто приймає рішення

Тривас передплата на 2019 рік. Передплату приймають усі відділення усіх відділень Укрпошти. Також її можна оформити на сайті: www.presa.ua www.ukrposhta.ua

ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

	для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів	для інших передплатників та підприємств і організацій
на 1 місяць	30 грн	52 грн
на 3 місяці	90 грн	156 грн
на півроку	180 грн	312 грн
Соціальний передплатний індекс	40227	Передплатний індекс 61035

УВАГА!

Послуга за приймання передплати на 2019 рік — безкоштовна. У Києві газету також можна придбати в кіосках «Союздрук»

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 28 січня 2019 року

USD 2781.7285 за 100 доларів США EUR 3156.1492 за 100 євро RUB 4.2200 за 10 рублів AU 356881.86 AG 4256.04 PT 221147.42 PD 366075.47 за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Світ готовий протистояти російській агресії разом з Україною

МІЖНАРОДНИЙ САМІТ. Захід визнає загрози гібридної війни, яку Кремль веде проти демократичних цінностей

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Протягом двох днів візиту Президента Петра Порошенка на Всесвітній економічний форум у Давосі відбулося близько 20 його офіційних двосторонніх зустрічей.

Зокрема пройшли переговори з канцлером Німеччини Ангелою Меркель, заступником голови Китаю Ван Цішанем, генеральним секретарем ООН Антоніу Гутеррешем, новобраним президентом Бразилії Жаїром Болсонаро, президентом Польщі Анджеєм Дудою, президентом Литви Далею Грибаускайте та іншими. «Під час усіх цих зустрічей ми чули тверду позицію щодо підтримки України. Дякую нашим міжнародним партнерам, які демонструють таку підтримку, демонструють позицію захисту українців», — наголосив Петро Порошенко.

Він розповів журналістам одного з телеканалів про деякі деталі зустрічі з Ангелою Меркель щодо запобігання втручання РФ у вибори: «Ішлося про кібербезпеку, зокрема обмін даними». Проте Петро Порошенко зауважив, що не може розкривати зміст домовленостей щодо спецслужб та всіх механізмів гарантування кібербезпеки. Натомість нагадав, що за українською ініціативою було створено трастовий фонд НАТО щодо кібербезпеки й підписано відповідні двосторонні угоди із США, Великою Британією, ФРН. «На сьогодні дуже важливо, що і США, і ЄС, і Канада сприймають це як реальну загрозу. Тут ідеться не про допомогу Україні, а про об'єднання зусиль для захисту демократії в усьому світі, адже Росія намагається використати демократичні інструменти й механізми, щоб під-

ірвати демократію зсередини», — наголосив він.

Київ застосовує всі доступні методи для повернення президента Росії за стіл переговорів щодо припинення російської агресії та встановлення миру в нашій державі. Петро Порошенко застеріг політиків, які кажуть, «що мир ось-ось за рогом, що варто їм прийти і вони зроблять мир», не спекулювати на цій темі. «Хочу наголосити: за рогом агресор, а не мир», — наголосив він.

Президент нагадав, що питання запровадження міжнародної миротворчої місії на Донбасі він почав порушувати ще у 2015 році. «Тоді ще ніхто не вірив у цю можливість. Проте ми твердо заручилися підтримкою трьох постійних членів Ради Безпеки ООН: США, Великої Британії, Франції, — зазначив Петро Порошенко. — І те, що Путін перешкоджає ухваленню рішення щодо миротворчої місії на Донбасі, коли у Радбезі ООН Росія застосовує право вето, означає: вони і далі прагнуть дестабілізувати ситуацію, хочуть, щоб гинули українці».

Окремо він торкнувся інвестиційної привабливості України, наголосивши, що особливо привабливі для іноземного капіталу в нашій країні агропромисловий комплекс, IT-індустрія, машинобудування, логістика тощо. Глава держави нагадав, що на засіданні Національної інвестиційної ради було оголошено про створення фонду для інвестування в Україну на 200 мільйонів доларів, які спрямують у малий та середній бізнес, і укладено угоду щодо відновлюваної енергетики.

«Це робимо для зміцнення енергетичної незалежності нашої держави, — додав Президент. — Найбільше іноземні інвестори споді-

ваються, що в Україні не станеться реваншу й відкату реформ. І ми робитимемо все можливе, щоб захистити бізнес, створюватимемо незалежні суди, антикорупційну інфраструктуру».

У Давосі, повідомляє департамент прес-служби АП, Петро Порошенко зустрівся із президентом Швейцарії Улі Маурером. Під час зустрічі було відзначено зрос-

тання інтересу швейцарського бізнесу до України, про що свідчить стабільна динаміка двостороннього товарообороту. Поліпшенню інвестиційного клімату в Україні сприятиме протокол між Україною і Швейцарією про внесення змін до двосторонньої конвенції про уникнення подвійного оподаткування, церемонія підписання якого відбулася під час зу-

стрічі президентів. Український і швейцарський лідери домовилися продовжувати взаємодію між компетентними органами в питанні повернення активів, які незаконно вивели з території нашої країни чиновники часів правління Януковича.

Спільні заходи у протистоянні російській агресії Петро Порошенко обговорив із президентом Литви Далею Грибаускайте. Він висловив вдячність за послідовну підтримку Вільносом нашої країни. Президенти відзначили важливість подальшого консолідованого міжнародного тиску на Москву у відповідь на агресію російських спецпризначенців проти українських кораблів та захоплення в полон українських моряків. Президент подякував за рішучу підтримку Литви ініціативи про запровадження нового «азовського пакета» санкцій ЄС проти Росії.

Можливі кроки в питанні звільнення українських моряків Петро Порошенко обговорив із президентом Міжнародного комітету Червоного Хреста Петером Маурером. Президент України звернувся до глави МКЧХ із проханням ужити всіх можливих заходів для дотримання Росією прав і свобод українських військовослужбовців, які гарантує міжнародне право. Він закликав Червоний Хрест посилити зусилля для звільнення всіх українських заручників включно з Олегом Сенцовим, Романом Сущенком і Володимиром Балухом.

У межах зустрічі Президент України подякував президенту МКЧХ за зусилля, яких докладає комітет для подолання гуманітарних наслідків російської агресії. Було зазначено, що гуманітарна операція в Україні залишається серед пріоритетних для МКЧХ у світі.

Петро Порошенко закликав Президента Міжнародного комітету Червоного Хреста Петера Маурера сприяти звільненню всіх українських заручників у РФ

Третій строк колишнього гаранта

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ДЕРЖАВНА ЗРАДА. Оболонський районний суд Києва визнав экс-президента Віктора Януковича винним у державній зраді й засудив його до 13 років позбавлення волі заочно.

«Обвинуваченого визнано винним у злочині проти миру та в пособництві веденню агресивної війни проти держави Україна. Проте за недоведеністю було виправдано у злочині, який передбачає порушення територіальної цілісності нашої держави, у зв'язку з тим, що не було доведено умислу Януковича Віктора Федоровича у зміні територіальних меж нашої держави», — сказала представниця суду.

Покарання за злочин проти миру передбачало 12 років позбавлення волі, а покарання за пособництво у веденні агресивної війни — 13. Суворіше покарання поглинуло менше, тому в підсумку вийшло 13 років, повідомляє Укрінформ.

Суд постановив стягнути з Януковича на користь держави процесуальні витрати за проведення судових експертиз у сумі 98 561,2 гривні й залишити без зміни накладений у межах провадження арешт на майно. Стадія виконання рішення розпочнеться після набуття вироком законної сили.

Оголошення вироку тривало близько восьми годин. Це було 90-те засідання у справі про держзраду экс-президента Віктора Януковича. Оболонський райсуд 4 травня 2017 року розпочав розгляд справи за обвинуваченням Януковича у скоєнні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111 (державна зрада), ч. 5 ст. 27, ч. 3 ст. 110 (пособництво в умисних діях, вчинених з метою змін меж території та державного кордону України), ч. 3 ст. 437 (пособництво у веденні агресивної війни) Кримінального кодексу України.

Один з основних доказів у справі — лист Януковича до президента РФ Володимира Путіна з проханням ввести війська на територію України.

Постраждалих у надзвичайних ситуаціях стало менше

Любов ДМИТРЕНКО
для «Урядового кур'єра»

РЯТУЮТЬ ІЗ БІДИ. Закон про протимінну діяльність не має негативного впливу на діяльність Державної служби з надзвичайних ситуацій щодо робіт з розмінування території. Про це повідомив голова ДСНС Микола Чечоткін під час публічного звіту «Про результати роботи ДСНС України у 2018 році».

В Україні набув чинності закон про протимінну діяльність, ухвалений у Верховній Раді 6 грудня 2018 року. Документ передбачає створення національного органу з питань протимінної діяльності та реєстру операторів протимінної діяльності. «У межах цього закону для нас буде визначено функції й завдання, які готуватиме відповідний акт уряду, в межах якого ми виконуватимемо свої завдання», — сказав він.

Микола Чечоткін підкреслив, що ДСНС щоденно виконує завдання з розмінування території. Відповідаючи на запитання, чи вплине цей закон на діяльність служби, він сказав, що переконаний: «у гірший бік — ні».

Під час звіту він поінформував, що впродовж 2018 року органи та формування ДСНС забезпечили оперативне реагування на 128 надзвичайних ситуацій. Порівняно із 2017-м загальна кількість НС у 2018 році зменшилася майже на 23%, а кількість таких ситуацій техногенного характеру зменшилася на 4%, природного ха-

рогенного — на 28%, соціального характеру — на 66,7%. Порівняно із 2017 роком спостерігається зменшення кількості загинувших та постраждалих у НС на 2,3% та 6,9% відповідно. У 2018 році в населених пунктах та на об'єктах суб'єктів господарювання зафіксовано 78,6 тисячі пожеж, що на 5,4% менше порівняно із 2017 роком. Під час їх ліквідації врятовано понад 2 тисячі людей, з них 350 дітей, а також матеріальних цінностей на суму понад 6 мільярдів гривень.

Водолазно-рятувальні підрозділи ДСНС протягом року врятували 782 особи, з них 144 дитини (2017 року — 696 осіб, з них 149 дітей) — збільшення на 12%.

Протягом 2018 року до виконання завдань за призначенням у зоні проведення АТО та у складі Об'єднаних сил від ДСНС залучали 5,6 тисячі осіб

За підсумками рейтингу довіри громадян до суспільних інститутів, більш як половина населення країни довіряє ДСНС.

За підсумками рейтингу довіри громадян до суспільних інститутів, більш як половина населення країни довіряє ДСНС. За даними дослідження, проведеного Інститутом соціології НАН України, понад 50% громадян довіряє діяльності ДСНС. Найвищий рівень довіри зафіксовано серед осіб віком 18-24 роки (61%), а найнижчий — серед осіб 65 років і старших (38%).

Водночас, як і в минулому році, найбільш довіряють ДСНС представники молодшого покоління (до 34 років), а також особи з вищою освітою (вище середньої). Найменш довіряють ДСНС представники старшого покоління (понад 54 років) та особи з середньою освітою.

Завдяки підтримці уряду 2018 року фахівці служби активно забезпечували готовність 12 повітряних суден: шести літаків і шести вертольотів. Отже, система авіаційного пошуку і порятунку протягом року забезпечи-

ла реагування на 38 аварійних ситуацій, з них шість катастроф, чотири аварії та 28 інцидентів.

Відповідно до доручення Кабінету Міністрів, для підвищення готовності органів влади до виконання заходів із захисту населення і територій, які потрапляють у зони можливого ураження у разі виникнення надзвичайних ситуацій на арсеналах, базах зберігання (складах) озброєння ЗСУ, атомних електростанцій і гідропоруках Дніпровського і Дністровського каскадів ДСНС спільно з місцевими органами влади протягом 2018 року провела 32 тренування органів управління та сил цивільного захисту щодо дій у разі виникнення надзвичайних ситуацій з обов'язковим практичним опрацюванням заходів з оповіщення, евакуації населення та гарантування цивільної безпеки і порядку в евакуйованих населених пунктах.

Очільник ДСНС зауважив, що за підсумками рейтингу довіри громадян до суспільних інститутів більш як половина населення країни довіряє цій службі.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Посол Ізраїлю в Україні Йоель Ліон:

Покажіть ворогам, що вони не зможуть порушити звичайний порядок вашого життя

21 січня в Єрусалимі підписано Угоду про вільну торгівлю між Україною та Ізраїлем. Тож нові обриси торговельних відносин між нашими країнами стали головною темою розмови Укрінформу з Надзвичайним і Повноважним послом Ізраїлю в Україні Йоелем Ліоном.

— Який вигляд тепер матимуть торговельні відносини? Яким буде товарообіг? На які сегменти економіки вплине ця угода?

— Згідно з експертними дослідженнями, протягом наступних п'яти років ми збільшимо обсяг торгівлі на 15 відсотків. Тобто матимемо товарообіг близько мільярда доларів. Основним напрямом збуту для України залишатиметься сільське господарство, бо 63 відсотки українського експорту до Ізраїлю — це товари сільськогосподарського призначення. Це дуже важливо для нас — мати саме такий импорт з України. Якщо взяти соняшник, що використовується для виготовлення олії, то його експорт до Ізраїлю дасть змогу зменшити вартість життя, бо що більший обсяг імпортованого соняшнику, то нижчою буде ціна на олію, то більше у людей залишиться грошей.

Водночас для України, якщо взяти фрукти та овочі, експортовані з Ізраїлю, і створити конкурентну атмосферу з іншими країнами, зменшивши ціни, бо ж товари надходять без податку або дешевше, з'явиться конкуренція. І зміни відчуватимуться не тільки на макроекономічному рівні — це й так зрозуміло, адже іноземна валюта наповнюватиме економіку обох держав, — звичайні громадяни також відчують ці якісні зміни, бо зменшиться ціна на товари.

Попри те що ми країна, яка може вирощувати все сама, наша територія настільки мала, що ми не в змозі дати населенню те, чого воно потребує. Якщо маємо дружню країну, яка готова дати нам пшеницю, потрібну нам, кукурудзу, нут... Ви ж знаєте, хумус — це те, що ми любимо в Ізраїлі. Тож якщо отримуватимемо нут з України, це допоможе Ізраїлю, і це те, в чому ми зацікавлені.

З іншого боку, ми зацікавлені в тому, щоб допомогти Україні виробляти більше. Коли ізраїльські аграрні технології прийдуть в Україну, ви зможете збільшити обсяги виробництва на меншій ділянці землі.

Наступний для України напрям — ізраїльське медичне обладнання. Те, що ми зменшуємо податок на нього, дасть змогу Україні імпортувати його з Ізраїлю без сплати податку або ж з дуже низьким податком. Враховуючи, що це елемент нової угоди, це означає, що ви зможете імпортувати кращі технології, краще медичне обладнання з Ізраїлю.

— Чи ви можете сказати ізраїльським інвесторам: друзі, вкладайте гроші в Україну, бо там є можливості для цього?

— Я казатиму людям, які мене питатимуть: так, це саме час для того, щоб інвестувати в Україну.

Ви, звичайно, маєте дивитися, що реформи впроваджуються, що курс на зміни триває. Звичайно, я не можу сказати людям «приходьте», а наступного ранку вже зміняться закони. Якщо взятий курс на реформи залишиться незмінним, людям слід приходити та інвестувати в Україну.

Ви країна в центрі Європи, маєте всі природні ресурси, про які інші тільки мріють, у вас є земля, найпридатніша для сільськогосподарства у світі. Крім того, у вас живуть чудові люди. Я люблю український народ — добрі, світлі, кваліфіковані люди.

Ізраїль інвестує в український народ просто зараз, у ці хвилини. Ви маєте понад 11 тисяч інженерів, інженерів програмного забезпечення, які працюють на ізраїльські компанії тут, в Україні. Замість того щоб надавати зовнішній підряд для інших країн, ми займаємося аутсорсингом для України: даємо робочі місця. Ці українці в середньому мають кращі зарплати, і ми вкладаємо ці гроші в українську економіку. Тож це можна назвати інвестиціями.

— Попри безвізовий режим, підписаний між двома країнами, торік ізраїльські прикордонники завернули тисячі українців, не надавши жодних пояснень. Ви говорите про боротьбу з нелегальними мігрантами. Однак більшість українців, які не перетнули кордону, були звичайними туристами. Та й загалом відсоток нелегальних мігрантів з України порівняно невисокий. В Україні припускають, що Ізраїль просто ображений через те, що ми проголосували за резолюцію ООН, ставши тоді на бік палестинців. Чи в Ізраїлі вважають, що політика має впливати на пересічного українця, який, крім того, що приносить гроші до вашого бюджету, ще й допомагає у зведенні інфраструктурних проєктів?

— Це фейк від початку до кінця. Поясню ситуацію. По-перше, щороку до Ізраїлю приїжджає 11 тисяч нелегальних мігрантів з України — 10 відсотків загальної кількості туристів, які відвідують Ізраїль. Тобто 10 відсотків туристів, які приїжджають з України до Ізраїлю, — це нелегальні мігранти.

Щодо змін. Після запровадження безвізового режиму з'явилося більше людей, які отримали відмову під час перетину кордону. Та для кожного, кому було відмовлено, була вагова причина. Ми знаємо ці причини, надали пояснення до вашого МВС, щоб показати, чому саме конкретно цю людину не було допущено на нашу територію. Тож якщо розглянути ситуацію до того, як угода про безвізовий режим набула чинності, то на той період ці люди просто б не отримали візу до Ізраїлю. Сьогодні ж вони приїжджають до нас, тому що є безвізовий режим, та їм відмовляють на в'їзді на кордоні. Бо кожна країна має право обирати, хто може в'їжджати на її територію, а хто ні, спираючись на певні критерії.

Якщо людина не може повідомити, де вона проживатиме, якщо вона не має грошей, якщо ви-

кликає підозру і ти не впевнений, що вона не приїде і не почне працювати десь нелегально...

Якщо подивитися на цифри вже після підписання безвізового режиму, то немає жодного зв'язку з будь-яким політичним підґрунтям. Ізраїль та Україна досягли тут значно більшого прогресу, ніж це було у 2016 році, коли президент Обама тиснув на Україну, щоб та голосувала з ним. Ми добре знаємо цю історію.

По-друге, ми працюємо разом з Україною в ООН, допомагаючи одне одному. Тож знову скажу: тут немає жодного зв'язку. Якщо український турист приїжджає до Ізраїлю, в нього заброньовано готель, є гроші, є заброньований тур, тоді все добре й немає жодних проблем.

Для кожного окремого випадку існує пояснення. Однак хочу поставити інше питання: у нас досі чинна угода про тимчасове працевлаштування для українських будівельників. Торік до нас приїшло 150 фахівців, коли в нас квота 3000 на рік. Це питання в системі, в чомусь іншому? Чому ці люди не приїжджають до Ізраїлю?

— Та українці, які навіть мають єврейське коріння, були налякані цією ситуацією. Бо тебе можуть завернути на ізраїльському кордоні, коли ти вже витратив багато грошей. Не знаю чому: повідомлення у ЗМІ, фейки, і люди просто впевнені, що їх повернуть назад до України.

— Ізраїль відкритий для українських туристів. Лише десять тисяч нелегальних туристів. Це означає, що кількість людей, яким відмовлено у в'їзді, не така й велика, як преса намагається це показати. Коли подивитися, скільки людей приїжджає із Грузії, з Росії в Ізраїль, там також є люди, яким відмовляють у в'їзді. Це не тільки Україна. Візьміть будь-яку країну — Кенію, Нігерію, з якою безвізовий режим, і їхніх людей повертають на кордоні.

Якщо подивитися на США, на ту кількість людей, яким відмовили у в'їзді на кордоні, якщо подивитися на Європу. Кожного разу є вагова причина. Та кожна людина, якій було відмовлено у перетині кордону, отримувала пояснення щодо цього.

Поширюється безліч фейкових новин. Не знаю, хто отримує користь від цього, але правда в тому, що українцям завжди раді в Ізраїлі.

— Ви неодноразово казали про необхідність перенесення українського посольства з Тель-Авіва до Єрусалима. Водночас Ізраїль точно розуміє, що це означає для України зокрема на міжнародній арені зменшення підтримки в Генасамблеї ООН, вихід або послаблення позицій на близькосхідних ринках тощо. Що маєте запропонувати нашій державі натомість? Якщо така пропозиція існує, то яка вона?

— Це та тема, про яку ми не хочемо говорити публічно. Я лише можу навести вам приклад, про який читав у газетах, — про Бразилію, яка хоче перемістити посольство. До речі, перенесення

посольства — це не те, що можна зробити за один день. Звичайно, це процес, який потребує логістики, підготовки тощо.

Це відкрита дискусія, відкритий діалог. Сподіваюся, ми зможемо відкрити цей діалог з Україною, щоб знайти можливості для перенесення посольства.

Знаю, чого хочуть політики, що арабські країни мають більшість в ООН, що вони вирішили, що Єрусалим не може бути столицею. Але правда та історія на нашому боці. Необхідно просто бути на боці історії, зробити крок та бути серед тих, хто зрозумів: Єрусалим — столиця Держави Ізраїль.

— Питання про російську агресію. На початку 2015 року в мене відбулася розмова з одним із ваших колишніх міністрів, який не міг повірити у можливу російську присутність у близькосхідному регіоні. Я сказав: довкола Ізраїлю стоятимуть іранські війська з російською зброєю. Під час нещодавнього воєнного протистояння між Ізраїлем та Палестиною було помічено ракети російського виробництва, з яких вели вогонь проти ізраїльських військових. Чи сприймаєте ви цей факт як акт російської агресії проти вас? Чи досі не можете повірити, що РФ спроможна спровокувати конфлікт на ізраїльському кордоні?

— Я вірю в агресію Ірану, я вірю, що Іран — корінна проблема не лише для Близького Сходу. Іран намагається побудувати халіфат, але не такий, який намагалася створити ДІІЛ, чи щось подібне, з чим ти можеш фізично боротися. У них є засоби, ідеології, вони мають спеціальні локації. І вони створюють проблеми для всього близькосхідного регіону лише для того, щоб задовольнити власні бажання. Іран — це ворог Заходу, Іран — це ворог Ізраїлю, який говорить щодва тижні: Ізраїль має зникнути. Іран не визнає існування Ізраїлю, права євреїв на самовизначення. Ми говоримо про того, хто хоче повністю знищити Ізраїль і євреїв, які живуть там, а потім зробити наступний крок — на Захід.

Світ має зрозуміти: йдеться не лише про ядерну зброю. Ідеться про звичайні бойові ракети, гвинтівки, терор, про підтримку терористичних організацій — ось у чому полягає загроза. Реальна загроза для Близького Сходу та для всього світу — це Іран.

— Санкції проти Тегерана можуть призвести до ще більшої його агресії проти Ізраїлю?

— Санкції працюють. Іран розуміє, що потрібно вкладати гроші. Можливо, для допомоги населенню, що проживає там, а не лише витратитися на військові потреби. Іран атакує Ізраїль щодня, я маю на увазі за кожною атакою, яку ви бачите, стоїть Іран. Себто для нас це не є чимось новим. Та якщо іранський генерал або командувач говорить, що він хоче знищити Ізраїль, ми це сприймаємо дуже серйозно. Тож шлях, який ми бачимо зараз, — це запровадити більше санкцій проти Ірану, зробити так, щоб Іран зро-

зумів, що йому є що втрачати, і це те, що може допомогти.

— Як ви вважаєте і чи можете відповісти на пряме запитання: Росія — друг Ізраїлю?

— Тут немає простих відповідей. Генерал де Голль якось казав, і я вважаю, що це найкраща фраза для всіх подібних запитань: у міжнародних відносинах немає друзів, є лише інтереси.

— Чи можете прямо відповісти на доволі прямі запитання: чи визнає Ізраїль факт російської агресії проти України? І чи вважаєте ви Крим та Донбас частиною території нашої держави?

— Я дам вам відповідь на всі запитання, які ви хочете мені поставити: ми визнаємо територіальну цілісність України, закликаємо наших людей не їхати, наприклад, до Криму через Росію, офіційно говоримо їм. Ми говоримо нашим людям не їхати до Донецька або Луганська, на окуповані території. Отже, ми визнаємо територіальну цілісність України.

— Нині Україна перебуває в ситуації, в якій Ізраїль перебуває вже довгий час. Довкола нас вороги, або конкуренти. Як ця ситуація вплинула на ізраїльтян, зокрема психологічно? Та як вам вдалося, попри все, домогтися успіху в таких різних галузях: науці, економіці, інфраструктурі? Чи можете пояснити українцям, як люди, котрі щодня стикаються з ворогом або конкурентом, постійно перебувають у зоні конфлікту та небезпеки, змогли побудувати таку успішну державу?

— Для початку: не кожен ізраїльтянин і далеко не щодня живе в зоні небезпеки. Ми намагаємося тримати ворогів якнайдалі від, я б сказав, концентрації людей, місць, де вони живуть. Усі ходять на роботу щодня, кожен живе нормальним життям. І я вважаю: коли ти живеш своїм нормальним життям, це дає тобі силу й непохитність.

Терористи хочуть, щоб країна була стривожена, щоб країна не жила своїм нормальним життям. Терористи хочуть, щоб чинився військовий тиск або ж провадилися поліцейські операції. Тож слід сказати: я житиму своїм життям, я робитиму те, що мушу, щоб нагодувати мою родину. Звичайно, більше, ніж просто нагодувати родину, — це ходити на роботу, до університету, вчити й вивчати, будувати демократію. У нас багато чого стається, але ми демократична держава з живою демократією.

Ми маємо чудових людей, які творять прекрасні справи. І все тому, що ми хочемо сказати терористичним організаціям та Ірану: ви не зможете здолати нас, не зможете зламати нас. Ми робитимемо те, що повинні. І я вважаю, це та порада, яку можу дати українському народу. Будьте щасливими. І покажіть вашим ворогам, що вони не зможуть порушити звичайний порядок вашого життя.

Олександр ДЕМЧЕНКО,
Укрінформ
(Надруковано зі скороченнями)

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 23 січня 2019 р. № 21-р
Київ

Про тимчасове покладення виконання
обов’язків генерального директора Концерну
радіомовлення, радіозв’язку та телебачення
на Мікрюкова С. А.

Покласти тимчасово, до призначення в установленому порядку генерально-го директора Концерну радіомовлення, радіозв’язку та телебачення, виконан-ня обов’язків генерального директора зазначеного Концерну на директора тех-нічного Концерну радіомовлення, радіозв’язку та телебачення Мікрюкова Сер-гія Анатолійовича.

Прем’єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Інформація

Міністерства культури України — центрального органу
виконавчої влади, що реалізує державну політику
у сфері релігії, стосовно переліку релігійних організацій
(об’єднань), які підпадають під дію частин сьомої
і восьмої статті 12 Закону України «Про свободу совісті
та релігійні організації», яким необхідно внести зміни
до свого статуту (положення) та подати
їх на реєстрацію у встановленому порядку

За результатами релігієзнавчої експертизи, проведеної Мініс-терством культури України відповідно до розділу II «Перехідних та прикінцевих положень Закону України «Про внесення зміни до статті 12 Закону України «Про свободу совісті та релігійні орга-нізації» щодо назви релігійних організацій (об’єднань), які вхо-дять до структури (є частиною) релігійної організації (об’єднання), керівний центр (управління) якої знаходиться за межами Украї-ни в державі, яка законом визнана такою, що здійснила військову агресію проти України та/або тимчасово окупувала частину тери-торії України» щодо зареєстрованих статутів релігійних організа-цій (об’єднань) для встановлення обставин, передбачених части-нами сьомою та восьмою статті 12 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації», встановлено таке¹.

1. Під дію частин сьомої та восьмої статті 12 Закону Украї-ни «Про свободу совісті та релігійні організації» підпадають ре-лігійні організації (релігійні громади, управління і центри, мо-настирі, релігійні братства, місіонерські товариства (місії), духо-вні навчальні заклади), які діють на території України та входять до складу (є частиною) таких релігійних об’єднань: **Руська (Ро-сійська) Істинно-Православна Церква (РІПЦ), Руська (Російська) Старообрядницька Церква (Безпопівська згода), інша назва — Древлеправославна Поморська Церква (ДПЦ), Українська Пра-вославна Церква (в єдності з Російською Православною Церк-вою (УПЦ), Руська (Російська) Древлеправославна Церква (РДЦ Новоziбківська згода), Руська (Російська) Православна Староо-брядницька Церква (РПСЦ).**

2. Релігійним організаціям, які діють на території України та входять до складу (є частиною) таких релігійних об’єднань як: **Руська (Російська) Істинно-Православна Церква (РІПЦ), Русь-ка (Російська) Старообрядницька Церква (Безпопівська зго-да); інша назва — Древлеправославна Поморська Церква (ДПЦ), Українська Православна Церква (в єдності з Російською Правос-лавною Церквою (УПЦ), Руська (Російська) Древлеправослав-на Церква (РДЦ Новоziбківська згода), Руська (Російська) Пра-вославна Старообрядницька Церква (РПСЦ),** згідно з переліком, який додано², у строк не пізніше трьох місяців внести до свого статуту (положення) передбачені частиною сьомою статті 12 За-кону України «Про свободу совісті та релігійні організації» зміни та подати їх на реєстрацію у встановленому порядку.

¹ Повний текст релігієзнавчої експертизи з цього питання у зв’язку із великим обсягом інформації буде розміщено на офіційному Інтернет-сайті Міністерства культури України.
² У зв’язку з великим обсягом інформації перелік релігійних організацій буде розміщено на Інтер-нет-сайті газети «Урядовий кур’єр».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 10 січня 2019 р. № 32
Київ

Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України
від 18 липня 2007 р. № 950 і від 11 травня 2016 р. № 330

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 18 липня 2007 р. № 950 «Про за-твердження Регламенту Кабінету Міністрів України» (Офіційний вісник України, 2007 р., № 54, ст. 2180; 2011 р., № 88, ст. 3199; 2013 р., № 35, ст. 1238; 2014 р., № 24, ст. 735; 2016 р., № 38, ст. 1459; 2018 р., № 52, ст. 1828) і від 11 травня 2016 р. № 330 «Про утворення урядових комітетів та затвердження їх посадового складу» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 39, ст. 1486) зміни, що додаються.

Прем’єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 10 січня 2019 р. № 32

ЗМІНИ,

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України
від 18 липня 2007 р. № 950 і від 11 травня 2016 р. № 330

1. У Регламенті Кабінету Міністрів України, затверджену постановою Кабінету Мі-ністрів України від 18 липня 2007 р. № 950:
1) доповнити § 28¹ пунктом 2² такого змісту:
«2². Стратегічний комітет є урядовим комітетом і розглядає:
питання формування і реалізації пріоритетних реформ Кабінету Міністрів;
концептуальні, стратегічні та програмні документи Кабінету Міністрів, а також схва-лює політичні пропозиції міністрів;
проекти розпоряджень Кабінету Міністрів про схвалення планів пріоритетних дій Уряду на відповідний рік та звітів про їх виконання;
звіти міністерств та інших центральних органів виконавчої влади щодо реалізації прі-оритетних реформ Кабінету Міністрів у відповідних сферах державної політики;
проекти законів про Державний бюджет України на відповідний рік та внесення змін до них.
На Стратегічному комітеті врегульовуються політичні розбіжності у позиціях орга-нів виконавчої влади.»;
2) викласти § 28² в такій редакції:

Павло КУЩ,
«Урядовий кур’єр»

24 січня о 9-й ранку в Ма-ріуполі гучно й про-тяжно завили сирени. Во-ни нагадали про трагедію, яка сталася у приморсько-му місті чотири роки тому. Хоч про обстріл мікрорайо-ну Східного тут пам’ятають і без нагадувань. Потуж-ні снаряди, які суботнього ранку вибухнули біля Ки-ївського ринку, магазинів, школи та будинків, забра-ли життя 30 мирних людей, серед яких двоє дітей. Ще 117 маріупольців зазнали поранення, внаслідок яких чимало з них стали інвалі-дами. Пошкоджено було 55 багатоквартирних і 15 при-ватних житлових будинків, ринок, «Дитячий світ» і су-пермаркет, школу №5, зго-рили з півсотні автомобілів.

Відтоді щороку цього дня для вшанування пам’яті за-гиблих у Маріуполі пла-чуть сирени і люди, які зби-раються на панахиду та мі-тинг-реквієм біля знака за-гиблим жителям міста. Про-тягом чотирьох років згаду-ють не тільки потерпілих. Не забувають і людиноподібних у військовій формі сусідньої держави, причетних до цьо-го злочину, за який дотепер уникли покарання.

Вітчизняні фахівці та представники міжнародної місії ОБСЄ, які оператив-но прибули на місце траге-дії, проаналізувавши ви-рви, осколки і свідчення очевидців, встановили таке. Снаряди реактивної систе-ми залпового вогню «Град» було випущено з північно-східного напрямку — з бо-ку селища Октябрське (19 кілометрів від Маріуполя). А із цієї потужнішої РСЗВ «Ураган» по мирних людях

стріляли зі сходу — від се-ла Заїченко (15 кілометрів). Ці територія і населені пункти контролювали про-російські незаконні зброй-ні формування, які спершу не відмежовувалися від об-стрілу. А вже тодішній лі-дер «ДНР» Олександр За-харченко повідомив про на-ступ на Маріуполь, а ко-ли стали відомі криваві на-слідки наступу, росіяни по-чали гарячково ховати зна-ряддя вбивства, що зафік-сували переговори. А ро-сійська пропаганда взялася звично заперечувати влас-ну причетність до скоєного: мовляв, на тих позиціях ні-коли не було РСЗВ, і стрі-ляли по Східному з іншого, західного напрямку. Та цій

ник МО РФ Максим Вла-сов («Югра»).

Напередодні трагічної дати волонтери міжнарод-ного проекту InformNapalm у відкритих джерелах зі-брали дані про подальшу долю російських військо-вих, причетних до вбивства мирних жителів Маріупо-ля. Було підтверджено дані української розвідки: після трагедії всіх розсекречених «іхтамнет» Кремль при-брав якнайдалі від Донбасу — аж у Сирію, де опинив-ся генерал Степан Ярошук. А «Горець» Олександр Ца-плюк улітку 2015-го став начальником Пензенсько-го артилерійського інститу-ту і тепер передає свій дон-баський досвід курсантам.

артилерії. Його співробіт-ники СБУ затримали в день обстрілу, але розслідуван-ня і суд над ним нагадує пе-чальний серіал.

Підозрюваний свою про-вину визнав частково: дав покази, що обстріл Східно-го став «промахом», але по-милилися росіяни, а не він сам. Йому висунули зви-нування за двома стат-тями КК України: ство-рення терористичної гру-пи чи терористичної орга-нізації та незаконне пово-дження зі зброєю, боепри-пасами і вибуховими ре-човинами, а перше судове засідання відбулося влітку 2016 року. Орджонікідзе-вський районний суд виніс вирок коригувальникові — 9 років позбавлення волі без конфіскації майна. Че-рез рік Апеляційний суд скасував це рішення через недостатню доказову базу.

Судовий процес нині три-ває у Приморському су-ді міста і, попри серйозність злочину, дуже розтягнув-ся у часі. Кілька разів суди відкладали, і виникала си-туація, коли термін строку перебування під вартою закінчувався і він міг вийти на волю. З’явилась інформація, що захист Кір-санова намагається внести його до... списків обміну вій-ськовополоненими, щоб пе-редати на окуповану тери-торію Донеччини.

Після кількох перенесень розгляду в жовтні 2018 ро-ку термін перебування пі-дозрюваного під вартою продовжили до 17 лютого 2019-го. Що буде далі, ще не відомо. Погодьтеся: якщо коригувальник «Даїшник» вийде на волю, про вша-нування пам’яті загиблих мирних людей говорити бу-де некоректно.

Кілька разів суди відкладали, і виникала ситуація, коли термін строку перебування підозрюваного під вартою закінчувався і він міг вийти на волю.

чинічний брехні не повірили навіть ті жителі Маріуполя, які донедавна вірили фей-кам про «захист російсько-мовного населення».

Зібравши всі наявні до-кази, співробітники СБУ торік у травні підтверди-ли версію, що обстрілом керували кадрові військо-вослужбовці збройних сил Росії. Зокрема, з території РФ операцією керував на-чальник військ та артиле-рії Південного військово-го округу РФ генерал-ма-йор Степан Ярошук. А з окупованого Донецька — полковник ЗС РФ Олек-сандр Цаплюк (позивний «Горець»). Координував дії російських реактив-них дивізіонів підполков-

У грудні 2017-го йому на-віть присвоїли звання гене-рал-майора.

Це лише кілька керів-них «іхтамнет», які вчини-ли вбивство мирних людей з мікрорайону Східний. Ін-ших офіцерів чи рядових «відпускників» після повер-нення з Донбасу відзначе-но нагородами, серед яких і медаль «За бойові заслу-ги». Тобто обстріл з РСЗВ «Град» і «Ураган» житло-вих кварталів українського міста у «братів» вважають «бойовою заслугою». На цю нагороду, схоже, претенду-вав і маріуполець, колиш-ній правоохоронець Василь Кірсанов («Даїшник»), який був навідником і коригував вогонь ворожої реактивної

«Заступник Голови Національного банку (за згодою);
у додатку 3 виключити такі позиції:
«Заступник Міністра Кабінету Міністрів України — директор Урядового офісу з пи-тань європейської інтеграції
Заступник Голови Національного банку (за згодою);
3) доповнити постанову додатком 4 такого змісту:

«Додаток 4
до постанови Кабінету Міністрів України
від 11 травня 2016 р. № 330

СКЛАД
Стратегічного комітету

Прем’єр-міністр України, голова Стратегічного комітету
Перший віце-прем’єр-міністр України — Міністр економічного розвитку і торгівлі,
перший заступник голови Стратегічного комітету
Міністр Кабінету Міністрів, заступник голови Стратегічного комітету
Міністр фінансів, заступник голови Стратегічного комітету
Віце-прем’єр-міністр України (Кириленко В. А.)
Віце-прем’єр-міністр України (Кісціон В. Є.)
Віце-прем’єр-міністр України (Розенко П. В.)
Віце-прем’єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції
Віце-прем’єр-міністр України — Міністр регіонального розвитку, будівництва та жит-лово-комунального господарства
Міністр внутрішніх справ
Міністр освіти і науки
Міністр молоді та спорту
Міністр закордонних справ
Перший заступник Міністра аграрної політики та продовольства
Перший заступник Міністра охорони здоров’я
Міністр енергетики та вугільної промисловості
Міністр культури
Міністр інфраструктури
Міністр оборони
Міністр соціальної політики
Міністр екології та природних ресурсів
Міністр інформаційної політики
Міністр у справах ветеранів
Міністр з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб
України
Міністр юстиції».

СПОЖИВАЧ

Вершкове масло — зовнішня ознака довіри

МІЖНАРОДНА ТОРГІВЛЯ. Зростання обсягів експорту української аграрної продукції свідчить про високий авторитет вітчизняних виробників у світі

Експорт української аграрної продукції встановлює нові рекорди. Як повідомляє заступник міністра аграрної політики та продовольства з питань європейської інтеграції **Ольга Трофімцева**, за підсумками 2018 року український аграрний експорт зріс більш ніж на \$880 мільйонів порівняно з 2017 роком та сягнув нового рекорду — \$18,8 мільярда.

За цей період відчутно збільшились обсяги експорту продукції АПК на ринки Азії та Євросоюзу. Український аграрний експорт у країни Азії перевищив \$8 мільярдів, а в країни ЄС ми експортували в 2018 році аграрних та харчових продуктів на понад \$ 6,3 мільярда, повідомляє прес-служба Міністерства аграрної політики та продовольства.

За словами Ольги Трофімцевої, торік левову частку українського аграрного експорту традиційно формували зернові культури з часткою 38,4%, олії — 23,3% та насіння олійних культур — 10,2%: «Ідеться про кукурудзу, пшеницю, насіння ріпаку, макуху, м'ясо та субпродукти птиці, різні олії, тютюн та вироби з нього, яйця, кондитерські вироби тощо». Експорт продукції рослинництва зріс на \$762,3 мільйона порівняно з аналогічним періодом 2017 року і становив \$17,4 мільярда. Вартість експорту продукції тваринництва також зросла на \$118,1 мільйона й сягнула \$1,4 мільярда.

Як повідомляє Ольга Трофімцева, найбільшими покупцями

українських аграрних та харчових товарів в 2018 році стали: Індія, куди було експортовано продукції АПК на понад \$1,8 мільярда, Китай — \$1,2 мільярда, Нідерланди — \$1,2 мільярда, Іспанія — \$1,04 мільярда та Єгипет — \$888,7 мільйона.

Щоправда, торік імпорту аграрних та харчових товарів також помітно зріс і сягнув майже \$5,5 мільярда. Найактивніше, за словами заступника міністра, Україна купувала рибу, ракоподібні та молюски, плоди, горіхи, тютюн та вироби з нього, какао-боби, шоколад, олію (насамперед оливкову та інші її екзотичні види), чай, каву тощо.

До статистики, наведеної міністерством, дещо додає аналітична служба Асоціації виробників молока. За її даними, за 10 місяців 2018 року Україна експортувала 24 428 тонн вершкового масла і увійшла в топ-5 світових експортерів. Це на 17% більше, ніж за аналогічний період 2017-го, зауважує **аналітик Асоціації виробників молока Яна Музиченко**.

Очолує світовий рейтинг ТОП-експортерів вершкового масла Нова Зеландія, яка експортувала 410 365 т, на другому місці — країни ЄС, які всі разом вивезли на зовнішні ринки 151 253 т. Третю сходинку займає Білорусь — 73 041 т, четверту — США, вони експортували 43 691 т. А на п'ятій — ми.

За словами Яни Музиченко, такому успіху українського масла сприяла його конкурентна ціна, нижча за євро-

Цей шматок масла скоро перетвориться на золотий зливоч у державній скарбниці

пейську. Так, українське масло торік коштувало в середньому 4,5 долара за кілограм, а європейське — 5—5,2 долара. Саме завдяки ціні Україна вже другий рік поспіль активно співпрацює з Нідерландами: ця країна другий основний імпортер українського вершкового масла. Першу сходинку в рейтингу імпортерів посіло Марокко.

Українські експортери перебувають у трійці лідерів з поставок на зовнішні ринки казеїну (тваринний білок, який використовують у фармакології та харчовій промисловості) для виготовлення продуктів дієтич-

ного харчування. Так-от, аналітик зауважує, що тут ми поступаємося лише Новій Зеландії, яка експортувала торік 78 531 т, і ЄС, яка поставила на зовнішні ринки 66 601 тонн. Експорт України становив 7131 тону.

Україна посіла восьму позицію серед світових експортерів сухого збираного молока. Тут ми випередили Туреччину: наші 22 188 т проти їхніх 21 114 т, проте поступилися Канаді. Ця країна посіла сьому сходинку рейтингу з показником 61 635 т.

Такі тенденції свідчать про те, що Україна сформувала собі позитивний імідж на зовніш-

ній арені й може успішно працювати без ринку сусідньої Росії, зауважують в аналітичній службі Асоціації виробників молока. До того ж якість українського молока, з якого виготовляють продукцію, останніми роками істотно підвищується. Із 2013 року частка молока ґатунку екстра у структурі надходження сировини на переробку зросла з 9,8 до 20,6%. Це дуже важливо для покупців з країн ЄС, адже стандарти якості харчових продуктів там на найвищому рівні, відповідно, й імпортні товари, які до них входять, мають відповідати їхнім стандартам.

Радянські ГОСТи більше не наші

РЕГУЛЯТОРНА ПОЛІТИКА. Припинення їх чинності на території України було одним з положень Програми діяльності Кабінету Міністрів

Мінекономрозвитку нагадує всім зацікавленим, насамперед вітчизняним виробникам, що з 1 січня 2019 року понад 90% технічних стандартів Радянського Союзу (ГОСТів), розроблених до 1992 року, втратили чинність в Україні.

Для українських промисловців та інших суб'єктів реальної економіки це не мало бути новою: припинення чинності радянських ГОСТів на території України було одним з положень Програми діяльності Кабінету Міністрів. Згідно з нею, 2015 року ДП «Український науково-дослідний і навчальний центр проблем стандартизації, сертифікації та якості» (ДП «УкрНДНЦ»), яке виконує функції національного органу стандартизації, отримало відповідні накази про скасування ГОСТів із втратою чинності протягом 2016—2018 років та з повною відмовою від них із 1 січня 2019-го. Усього мали скасувати 12090 радянських ГОСТів.

Задля зниження ризиків для бізнесу Мінекономрозвитку завчасно запропонувало всім зацікавленим сторонам надати пропозиції щодо скасування ГОСТів, які втратили актуальність. Крім того, національний орган стандартизації постійно надавав роз'яснення та консультації з питань, що виникають у зв'язку з цим.

Ця ковбаса ще за ГОСТом чи вже за стандартом ЄС?

Фото Володимира ЗАЙКИ

Протягом 2016—2018 років надходили пропозиції щодо подовження термінів чинності певних ГОСТів. Після консультацій національний орган стандартизації ухвалив накази, згідно з якими 1173 радянські ГОСТи залишаються чинними на 1 січня 2019 року до 1 січня 2022-го.

Зокрема це стандарти, на заміну яких розробляють або передбачають проекти відповідних національних стандартів; стандарти, посилання на які є в нормативно-правових актах; стандарти Єдиної системи конструкторської документації; стандарти, розроблені свого часу на основі міжнародних стандартів, версії яких актуальні в наш час. Із переліком досі чинних радянських стандартів можна ознайомитися на офіційному сайті ДП «УкрНДНЦ»: <https://bit.ly/2RFyIMi>.

Однак, наголошують у Мінекономрозвитку, продовження чинності радянських ГОСТів після 2022 року неможливе. Адже Законом «Про стандартизацію», який набув чинності 3 січня 2015 року, в національне законодавство України імплементовано положення угоди СОТ про технічні бар'єри в торгівлі. Також відповідно до Угоди про асоціацію між Україною, ЄС та Європейським Співтовариством з атомної енергії, Україна поступово впроваджує Євро-

пейські стандарти (EN) як національні, зокрема гармонізовані європейські стандарти. Одночасно Україна скасовує конфліктні національні стандарти, зокрема міждержавні (ГОСТ), розроблені до 1992 року.

Тому Мінекономрозвитку та національний орган стандартизації рекомендують усім зацікавленим сторонам, які в роботі використовують ГОСТи, скористатися інструкціями, розміщеними на сайтах Мінекономрозвитку та ДП «УкрНДНЦ», і знайти альтернативу використанню стандартів Радянського Союзу. Адже це фактично регуляторні акти держави, якої не існує, і суперечать нововведенням, запровадженим у галузі технічного регулювання України, і зобов'язанням України щодо реформування сфери технічної стандартизації, передбаченим угодою СОТ та Угодою про асоціацію з ЄС.

За потреби розроблення національного стандарту на заміну відповідному радянському ГОСТу будь-яка зацікавлена сторона (органи влади, асоціації виробників, підприємства, громадські організації тощо) може виступити замовником розроблення такого стандарту відповідно до Закону України «Про стандартизацію».

СУСПІЛЬСТВО

Біопластиковий прорив

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

У лабораторії інноваційних технологій харчових продуктів Сумського національного аграрного університету ремонт. Мовби перепрошуючи за цю незручність, її господар пропонує поспілкуватися в сусідній лабораторії. Він не приховує задоволення, що незабаром можна буде справляти новосілля і розпочинати новий етап досліджень, перші підсумки яких уже відомі не тільки в Україні, а й світі.

Харків'янин у Сумах

Дмитрові Бідюку 33 роки. Кандидат технічних наук, доцент кафедри технології харчування СНАУ. Харків'янин, у Сумах мешкає із серпня 2015-го. Його науковий керівник з Харківського державного університету харчування і торгівлі, який 2007 року закінчував Дмитро і де здобув ступінь кандидата технічних наук 2010-го, співпрацював із сумським вишем і запросив туди вихованця. Тоді Дмитро викладав у Харківському національному технічному університеті сільського господарства ім. П. Василенка. Пропозицію прийняв і вже ось четвертий рік успіш-

но веде наукові розробки в одному з проблемних сегментів — новітніх харчових технологій і водночас природоохоронному, що взаємопов'язані.

На запитання, чому обрав цей напрям діяльності, відповідає: проблема надзвичайно гостра, потребує сміливих підходів, до яких він готував себе із дитинства. Пригадує, ще школярем полюблив експериментувати, зокрема з харчовими добавками, різними стравами тощо. По закінченні школи вагався, куди вступати, однак батько (історик за фахом) порадив обрати харчові технології. Мовляв, надзвичайно перспективна галузь.

Нині Дмитро впевнений: не помилився. Його розробки, попри молодий вік, добре знають у Швеції, Данії, Італії, США та інших країнах. Дмитро й сам ретельно відстежує відповідні процеси у світі. Наприклад, в Індонезії та Індії вже виготовляють пакети із крохмалю.

Геть від хімії!

Кожен із нас щодня користується пластиковими пакетами, стаканчиками для кави і чаю, трубочками для напоїв. Однак одноразовий посуд із пластику шкідливий не тільки для людського організму, а й для довкілля, бо дуже дов-

Розробки Дмитра Бідюка добре знають у Швеції, Данії, Італії, США та інших країнах

го розкладається. За підрахунками вчених, упродовж останніх 70 років виготовлено понад 9 мільярдів тонн пластику, 80% якого перебувають у навколишньому середовищі й забруднюють його. Не відомо, коли саме розкладуться його рештки і як нашкодять майбутнім поколінням.

Дмитро Бідюк долучився до розв'язання цієї проблеми і запропонував альтернативу пластику. Він розробив технологію біорозкладного пакування для харчової продукції й назвав цей

проект FoodBIOPack. На сьогодні розроблено прототиби пакетів, соломинок і стаканчиків із натуральних компонентів, які широко використовують у харчовій промисловості. Пакети і соломинки складаються з полісахаридів — речовин, які щодня вживаємо у вигляді клітковини. Основа стаканчиків — білкові речовини, що входять до складу більшості молочних, м'ясних та інших продуктів.

В окремих виробів є ще одна перспектива — використання як форми для

випічки кулінарних виробів, бо це абсолютно безпечно. Після застосування упаковку можна переробити, віддати на корм худобі, виготовити добрива або сировину для біогазу. А якщо така тара потрапить у навколишнє середовище, то швидко розкладеться (орієнтовно за місяць) і виконає роль додаткового добрива.

Уявляєте? У перспективі пластикові пакети можуть зникнути повністю, натомість одержимо такі, які матимуть практичне застосування у різних варіантах і галузях.

Основні розробки попереду

Ознайомився з ексклюзивними варіантами виробів. Потримав у руках один з пакетів за новою технологією. На дотик трохи незвичний — трішки шорсткий, ламкий і грубуватий. Науковець уточнив, що то один з перших варіантів, тепер є набагато тонша плівка. Запропонував виміряти товщину зразка за допомогою мікрометра. З'ясувалося — 50 мікронів.

Приємно подивували стаканчик, схожий на вафельний, соломинка, мішалка — все це виготовлено за технологією, розробленою Дмитром Бідюком.

Мимоволі виникає запитання: а як же з фінан-

суванням таких розробок, адже вони потребують чималих коштів? За словами науковця, зараз немає особливих проблем, адже він разом з помічниками бере активну участь у різних конкурсах, завдяки чому і знаходить фінансування. Позаторік вдалося отримати фінансування проекту молодих вчених «Розробка технології органічних сушених овочевих і плодово-ягідних напівфабрикатів та енергоефективної установки з використанням сонячних панелей», а торік у грудні виграти грант компанії Carlsberg Ukraine на впровадження у виробництво біорозкладних пакетів FoodBIOPack, який науковець освоює. Цими днями триває апробація технології у виробничих умовах, а після випуску першої вдалої партії пакетів FoodBIOPack розпочнеться їх сертифікація. Що далі? Час покаже. Чому б не спробувати виготовити різне столове начиння, тарілки, кришечки для стаканчиків? Одне слово, задуми є.

Повертаючись із СНАУ, уявляв, як через кілька років наукові винаходи Дмитра Бідюка будуть відомими в усьому світі й стануть проривом у харчових технологіях та пакувальній галузі.

Чому варто стати донором

ЗВИЧАЙНЕ ШАХРАЙСТВО. Використовуючи аморальні й протизаконні схеми, ділки наживаються на потребі хворих у препаратах крові

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Отримане пізно ввечері повідомлення від колеги потребувало негайної реакції: «Шукають донора дитини. Розішліть, будь ласка, кому може. Помирає 10-місячна дитина. У неї пухлина головного мозку, терміново потрібна операція. У батьків недостатньо грошей, і Еруіс та Onet згодні їм допомогти. Onet перевіряє, скільки осіб отримали цей лист. За кожні відправлені три листи батьки дитини отримують на рахунок 32 гривні. Якщо ви відправите мінімум 12 листів, то у вас у профілі буде значок «Спасибі!». Допоможімо!»

Дістають із сусідньої країни

Дзвонити й перевіряти, чи справді ця дитина потребує крові, відразу не став. Написав повідомлення знайомій, яка знає, чи достатньо запасів крові в Черкасах. Вона відповіла, що на Черкаській обласній станції переливання крові запаси на такі випадки передбачено, але донори крові справді потрібні. Далі почав перевіряти реакцію на це повідомлення в соцмережах — можливо, хтось надасть ширші контакти чи детальніше опише обставини.

Як виявилось (і це згодом підтвердив колега, який і надіслав мені повідомлення), це звичайна, хоч і дуже аморальна шахрайська схема. Таке спам-повідомлення про необхідність донорської крові для малих дітей отримали багато користувачів і поширили серед друзів. Шахрайство прийшло до нас із Росії. Поширенням таких повідомлень ви не допоможете дитині, якої насправді немає, а дасте заробити російським шахраям. Історія шахрайства бере початок 2000 року, відколи з'явилися перші такі повідомлення, — прохання поширюють на форумах, у месенджерах та соціальних мережах. Номер, вказаний у повідомленні, зареєстровано у Росії. Дзвінок людини, яка хоче пересвідчитися у правдивості даних чи допомогти напряму, перенаправляється на платний короткий номер з автовідповідачем. Сума, яка знімається з рахунку, починається з 50 гривень. І жодна організація не може перевірити, чи ви надіслали комусь повідомлення, а надто в соцмережах чи месенджерах поставити вам за це значок «Спасибі».

Агов, благодійники!

Розібравшись із «проханням», вирішив дізнатися, чи може ситуація з нестачею

Щоб допомогти хворому, здайте кров

крові виникнути не в уяві шахраїв, а насправді. Суспільство має усвідомлювати важливість запасу препаратів крові, переконаний головний лікар КЗ «Черкаський обласний онкологічний диспансер» Віктор Парамонов: «Пацієнти нашого закладу щодня потребують препаратів донорської крові, щоб вижити. Є хвороби, які без препаратів крові невиліковні. Без них ми не можемо призначати пацієнту основні ліки. В онкохворих показники крові настільки критичні, що їх потрібно підтримувати донорськими препаратами, — розпо-

вів він в інтерв'ю на сторінці в соцмережі «Черкаси. Донор». — Наш заклад — найбільший споживач препаратів крові в області. Ми використовуємо 60—70% продукції, яку виробляють на станції переливання крові».

Пацієнти дорослого та дитячого відділень гематології потребують препаратів крові найбільше. На донорів тут очікують постійно. Наприклад, якщо протокол лікування дитини з гострою лімфобластною лейкемією, нині найпоширенішою хворобою дітей до 18 років, займає 1,5—2 роки, то маленькому пацієнтові

весь цей час необхідні донори. Буває, що за рік перебування в лікарні їм роблять до 80 переливань. При цьому потрібно знайти донора, кров якого підходить маленькому пацієнтові. Іноді для цього через станцію переливання крові мають пройти сотні людей.

Насамкінець. Проте варто ще раз застерегти всіх, хто бачить ті чи інші прохання про допомогу важкохворим: отримавши від невідомих людей повідомлення, просить надати медичне підтвердження діагнозу та необхідність донорства крові, перевіряйте номери телефонів у пошукових системах. Деякі спритники не мають жодного стосунку до благодійності. А ще один з найнадійніших способів допомоги — самому прийти на станцію переливання крові.

ЛЮДИ І ЧАС

Авторська рубрика лауреата премії ім. Івана Франка Віктора ШПАКА («Урядовий кур'єр»)

90 РОКІВ УСТАНОВЧОГО КОНГРЕСУ ОУН

Єдність українців,
що жахала ворогів

УРОК. Трагічне завершення національно-визвольних змагань українського народу 1917—1920 років, великою мірою зумовлене постійними суперечками горе-політиків із різних партій, спонукало до утворення позапартійного об'єднання українських націоналістів. Офіційне заснування принципово нового союзу відбулось на установчому конгресі ОУН, що проходив із 28 січня до 3 лютого 1929 року у Відні.

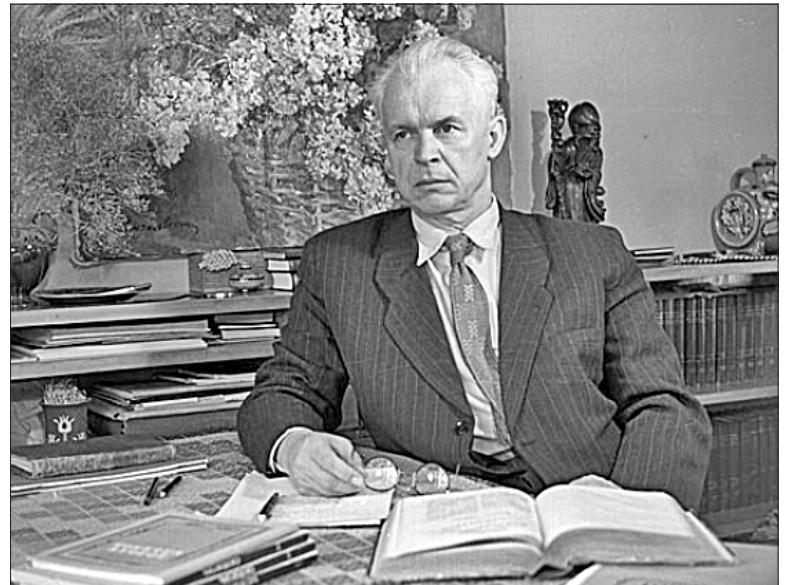
Ініціаторами об'єднання стали вояки-ветерани з Української військової організації (УВО) та активісти трьох молодіжних націоналістичних організацій. Поєднання досвіду зрілих борців за незалежність із максималізмом юних патріотів менш ніж за десять років перетворило ОУН на потужну силу міжнародного значення.

Реакцією СРСР стало вбивство в Роттердамі таємним агентом ра-

дянських спецслужб лідера ОУН Євгена Коновальця, що призвело до розпаду єдиної організації на ворогуючих бандерівців і мельниківців. За аналогічним рецептом діяли вже у наші часи проти лідера Руху В'ячеслава Чорновола, загибель якого перед президентськими виборами в Україні призвела до розколу серед патріотів і встановлення кланово-олігархічного режиму.

75 РОКІВ СУДИЛИЩА НАД ДОВЖЕНКОМ У КРЕМЛІ

Розправа
над «Україною в огні»

На відміну від сучасних українських політиків, які ніяк не можуть оцінити втрати України у Другій світовій війні, Довженко назвав їх точно: 13 млн осіб

ПОГЛЯД. «31 січня 1944 року мене привезено в Кремль. Там мене було порубано на шмаття і окригавлені частини моєї душі розкидано на ганьбу і поталу на всіх зборищах», — згадував про вікопому подію в історії української культури Олександр Довженко, над яким вчинили цинічне судилище.

Дослідники зазвичай уточнюють, що видатний митець допустив помилку із датуванням, бо йдеться про 30 січня. Насправді горезвісне засідання чи то політбюро ЦК ВКП(б) за участі Сталіна, Молотова, Берії, Мікояна, Хрущова і т. ін., чи то обговорення кіноповісті Довженка «Україна в огні», на яке викликали вище керівництво УРСР та чільних діячів української культури (Бажана, Рильського, Корнійчука, Богомольця) розпочалось у ніч із 30 на 31 січня 1944 року. Для сталінських часів це була узвичаєна практика, адже вусатий вождь полюбляв найважливіші справи вирішувати вночі, що змушувало всіх наркомів і директорів підприємств всесоюзного значення чергувати біля телефонів до 2—3-ї години вже нової доби.

Стенограма зберегла гнівну заяву Сталіна, що «сценарій «Україна в огні» — це спроба ревізії лєнінізму, це виступ проти партії, проти радянської влади, проти колгоспного селянства, проти нашої національної політики». Наближений до Берії кінорежисер Михайл Чіаурелі згодом гнівно дорікав Довженку, що він, мовляв, «пожалів вождю десять метрів плівочки, жодного епізоду йому не зробив. Не захотів зобразити вождя, от і загинув тепер».

Насправді йшлося про набагато тяжчі злочини проти тоталітарного режиму, що своєю звіриною інтуїцією відчув Сталін. Вождь прямо заявив, що на сторінках кіносценарію представлено працівника партноменклатури, який «любить лише себе і інструкції». Навіть в образі голови сільради зображено «дурня, ледаря, дармоїда, якого, за словами автора, на цю посаду поставила партія».

«Вустами своїх персонажів-селян Довженко називає Богдана Хмельницького «великим злодюгою», «відомим катом українського народу», який придушив народну революцію в тисяча шістьсот якомусь році. Це нахабне глузування із правди», — безапеляційно заявив Сталін, хоча до 1934 року радянська історіографія саме так інтерпретувала всіх царів, князів і гетьманів.

У розпал війни керівник держави і верховний головнокомандую-

чий не лише особисто проштудіював машинопис сценарію, а й відірвав від справ усе вище керівництво держави для розбору «України в огні». Найімовірніше, справа не мала обмежитись показовим погромом митця, бо вождь кілька разів запитував Довженка, чи не схвалював його позиції хтось із керівників УРСР.

Небезпека нависла насамперед над Хрущовим і головою раднаркомів УРСР Корнійцем, які читали і навіть високо оцінили кіносценарій. Однак Довженко промовчав про це, а врятовані ним навіть допомогли Сталіну гнівно таврувати митця, що стало подальшою вказівкою для численної номенклатурної братії та персонально запрошених на аудієнцію до вождя літераторів.

Погром Довженка провели показово, щоб наочно засвідчити кінець загравання із простими громадянами загалом і національними почуттями неросійських народів СРСР. На зміну розпачливому зверненню «брати і сестри», що прозвучало із вуст вождя у липні 1941 року, прийшла його звична риторика «непогрішимого керівника». Промовистий факт, що газети «Комуніст» і «Комсомолец України» у розпал війни змінили назви на більш нейтральні «Радянська Україна» і «Молодь України», але тепер усе повернулось на круги своя, показовою жертвою чого став Довженко.

На наш гріх і сором, ми й досі не спромоглись оцінити величі думок митця і мислителя, якого нас привчили сприймати лише геніальним кінорежисером. «Держава не може будувати свій добробут на бідності і обдуртості своїх громадян. Історія учить нас, що та держава велична, в якій велична мала людина», — ці слова Довженка стосуються не тільки СРСР і його нинішньої спадкоємиці — путінської Росії, великої за розмірами і військовою потугою, але котра, на відміну від наприклад Японії, не може похвалитись ні високим рівнем життя пересічних громадян, ні значним внеском у світову економіку.

Завдовго до заяв Путіна, що Росія перемогла б Гітлера навіть без українців, Довженко написав: «Якщо вся доблесть синів України у війні оформиться в єдиний побідний советський котел, а на рахунок українців випреться штучно утворена петлюрівщина і антисемітизм, то краще мені вмерти і не знати більше людської підлості, бездонної ненависті і вічної брехні, якою оплутані ми».

185 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВОЛОДИМИРА АНТОНОВИЧА

Рецепт від історика з Махнівки

ПОСТАТЬ. Не буде перебільшенням сказати, що створення Михайлом Грушевським «Історії Руси-України» стало продовженням подвижницької праці Володимира Антоновича, наукові роботи якого вперше довели на рівні фактів, а не емоцій окремішність українців від московитів-росіян. Замість, у кращому разі, «южної ветви» єдиного «великоруского» народу чи навіть «іспорченного польським впливом» населення «Юго-Западного края», якими в уяві великодержавних шовіністів були українці, нарешті постав самодостатній народ із власною історією і відмінним від сусідів менталітетом.

Зроблений Володимиром Антоновичем висновок, що прерогативою для українців є громадянська рівність і торжество правди, для росіян — авторитет сили, а для поляків — шляхетство й аристократизм, із часом лише додає актуальності. На відміну від Московщини, де з готовністю і навіть радістю коряться дедалі новим царям, вождям і кремлівським паханам, відповіддю українців на насилля вже у нашій новітній історії стали аж два Майдани.

Найцікавіше, що за етнічним походженням Володимир Антонович поляк. До речі, так само, як більшість очоленої ним київської «Громади», членів якої одноплемінники зневажливо прозвали «хлопоманами» — любителями українських хлопів-селян.

У добу молодості Володимира Антоновича чужинська мова, так само, як за недавніх радянських часів, безроздільно панувала на вулицях Києва та інших великих українських міст. Єдина відмінність у тому, що у XIX ст. вона була польською, а у XX ст. її змінив «общепонятний язык».

Отож неабиякої мужності потребував принциповий відхід від нібито обов'язкових для так званої еліти норм, який, на відміну від радянських дисидентів, у часи Ан-

тоновича потребував ще й національного розриву з польською нацменшиною в Україні. Громадівців-хлопоманів звинуватили у зраді та переході на бік українців, що, мовляв, неприпустимо для справжніх шляхтичів.

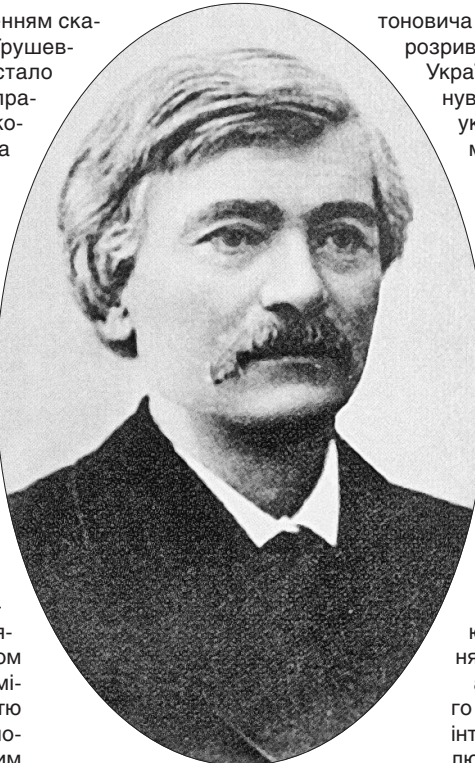
Відповідь, яку дав тоді Володимир Антонович, варта цитування, а його порада займає, які присвоїли право панувати на чужій землі, актуальна для всіх прийшлих колоністів незалежно від їхньої національності:

«Я народився в Україні шляхтичем, але зважив усі стремління суспільності, серед якої поставила мене доля, і побачив, що її становище безвихідне, якщо вона не відмовиться від свого виключного погляду, від своїх претензій на край та на його народність. Поляки, які живуть в Україні, мають перед судом власного сумління тільки два виходи:

або полюбити народ, серед якого вони живуть, перейнявшись його інтересами і невсипущою працею і любов'ю в міру сил спокотувати все зло, яке вони заподіяли народові, котрий вигодував багато поколінь вельможних зайд-колоністів і якому оті зайти платили презирством, лайкою, зневагою до його релігії, звичаїв, гідності;

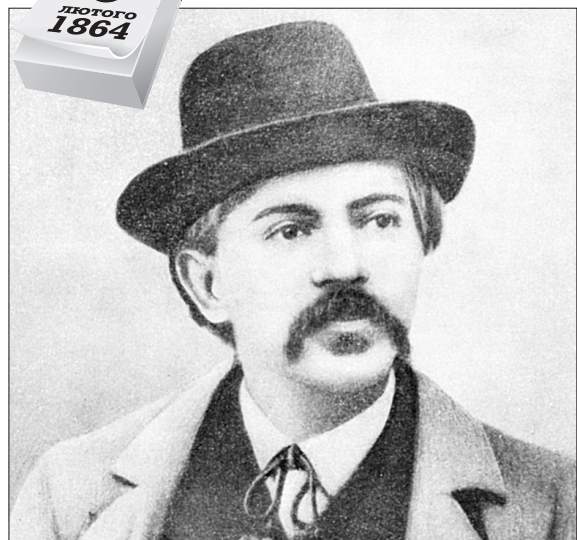
або, коли на це не стане моральної сили, переселитися в польську землю, заселену польським людом, за для того, щоб нарешті визволитися перед собою від сумного докору в тому, що, мовляв, і я такий же зайда-колоніст».

Ці слова видатного українського історика і патріота — найкращих рецепт від рецидивів великодержавного шовінізму, бо, на відміну від толерантних і миролюбних за натурою українців, не мазепинці, петлюрівці чи бандерівці проливали ворожу кров на московській, польській чи угорській землі, а чужинські зайти нищили нас у нашому краї.

Володимир Антонович народився у містечку Махнівка на Вінниччині, яке російські більшовики перейменували на Комсомольське

155 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВОЛОДИМИРА САМІЙЛЕНКА

Чесне слово
про патріотів
на печач

ТАЛАНТ. Завжди виважений в оцінках Іван Франко із щирим захватом написав про Володимира Самійленка: «благотворно смакувати духовні плоди такого поета». Його сатиричний вірш про «патріотів України», які воюють за неї на власних теплих печач, уже став класикою, а в доробку митця сотні не менш влучних і досі актуальних творів.

Володимира Самійленка влада недолюблювала ні у царській Росії, ні за часів УНР, бо надто дошкульні й відверті його розповіді, «як то весело жить на Україні...»

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про протимінну діяльність в Україні

Цей Закон визначає правові та організаційні засади здійснення протимінної діяльності в Україні та особливості державного регулювання у відповідній сфері.

Розділ І
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення основних термінів

- У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:
 - вибухонебезпечні предмети — будь-які боєприпаси, що містять вибухові речовини, матеріали ядерного ділення або ядерного синтезу, а також біологічні та хімічні речовини, які включають в себе бомби і боєголовки, крилаті і балістичні ракети, артилерійські, мінометні, ракетні снаряди і боєприпаси до легкої стрілецької зброї, усі різновиди мін, торпеди і глибинні бомби, піротехнічні матеріали, касетні суббоєприпаси та їх контейнери, піропатрони та піротехнічні пристрої, електропірозапали, замасковані та саморобні вибухові пристрої, а також будь-які схожі або пов'язані з цим елементи чи компоненти, вибухонебезпечні за своєю природою;
 - виявлення вибухонебезпечного предмета — пошук та (або) ідентифікація вибухонебезпечного предмета;
 - гуманітарне розмінування — комплекс планових заходів, що проводяться з метою ліквідації небезпеки, пов'язаної з мінами і вибухонебезпечними предметами, та включають нетехнічне та технічне обстеження, маркування і складання карт території, очищення забрудненої території, підготовку документації після розмінування, надання інформації щодо протимінної діяльності та передачу очищеної території;
 - демократичний контроль у сфері протимінної діяльності — комплекс правових, організаційних, інформаційних заходів, що здійснюються відповідно до законодавства України для забезпечення неухильного додержання законності та відкритості у діяльності суб'єктів протимінної діяльності, сприяння їх ефективній роботі і належному виконанню покладених на них функцій і повноважень;
 - забруднена територія — будь-яка територія (акваторія), що містить вибухонебезпечні предмети;
 - знешкодження вибухонебезпечного предмета — спеціальні дії щодо блокування або нейтралізації виконавчих механізмів підіривників вибухонебезпечного предмета (вилучення підіривників з вибухонебезпечного предмета, вилучення вибухонебезпечного предмета з місця встановлення), спрямовані на приведення вибухонебезпечного предмета у безпечний стан, що виключає можливість його ненавмисного вибуху;
 - знищення вибухонебезпечного предмета — переведення вибухонебезпечного предмета у недієздатний (безпечний) стан шляхом підіриву, спалювання, механічного чи іншого повного або часткового руйнування з обов'язковим дотриманням вимог протимінної діяльності та запобіганням і мінімізацією негативних для населення, інфраструктури та довкілля наслідків;
 - контроль якості — елемент процесу управління якістю розмінування, який забезпечує повне дотримання вимог щодо ліквідації небезпек, пов'язаних з вибухонебезпечними предметами, а також контроль за дотриманням вимог щодо якості розмінування;
 - навчання ризикам, пов'язаним з вибухонебезпечними предметами, — заходи, спрямовані на зменшення ризику тілесного ушкодження, спричиненого вибухонебезпечними предметами, шляхом підвищення інформованості населення;
 - оператор протимінної діяльності — підприємство, установа чи організація незалежно від форми власності та організаційно-правової форми, крім підприємств, установ чи організацій, розташованих на території офшорних зон або зареєстрованих на території держав, до яких згідно із законодавством України та резолюцій Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй, інших міжнародних організацій, рішень Ради Європейського Союзу, інших міждержавних об'єднань та іноземних держав застосовані санкції, або якщо вони мають походження з держави, визнаної державою-окупантом згідно із законом України та (або) визнаної державою-агресором щодо України згідно із законодавством;
 - постраждалі особи — окремі особи або групи осіб, які зазнали фізичних і психологічних травм, фінансових втрат або законні права та інтереси яких були порушені використанням та (або) наявністю вибухонебезпечних предметів або діями чи бездіяльністю відповідальних осіб, або члени сімей осіб, загинилих від вибухонебезпечних предметів;
 - протимінна діяльність — комплекс заходів, спрямованих на захист національних інтересів України, а також на зменшення та усунення наслідків негативного впливу вибухонебезпечних предметів на соціально-економічні умови життєдіяльності населення та довкілля;
 - розмінування — діяльність уповноважених підрозділів центральних органів виконавчої влади та операторів протимінної діяльності, що проводиться з метою ліквідації небезпек, пов'язаних з вибухонебезпечними предметами, і може мати гуманітарний, військовий чи оперативний характер;
 - уповноважені підрозділи центральних органів виконавчої влади — підрозділи, до складу яких входять фахівці з протимінної діяльності, що перебувають у підпорядкованні та (або) входять до сфери управління та (або) до складу: центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику;
 - питання національної безпеки у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва у мирний час та особливий період;
 - у сфері цивільного захисту;
 - у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання громадської безпеки і правопорядку, а також надання поліцейських послуг;
 - державних органів, що забезпечують громадську безпеку і порядок, державну безпеку і захист державного кордону України;
 - управління інформацією у сфері протимінної діяльності — надання підтримки та сприяння суб'єктам протимінної діяльності у прийнятті рішень, наданні звітної документації та питаннях обробки інформації;
 - управління якістю розмінування — комплекс заходів, спрямованих на організацію проведення процедур щодо якості розмінування;
 - утилізація (знищення) надлишкових боєприпасів — проведення підготовчих, організаційних, наукових, технічних, виробничих чи інших робіт, спрямованих на безпечну для життя та довкілля зміну якісних, фізичних, хімічних та інших властивостей надлишкових боєприпасів для унеможливлення використання їх за призначенням, у тому числі утилізація (знищення) методом підіриву (спалювання), випалювання вибухових речовин із корупсів боєприпасів, результатом яких є отримання виробів спеціалізованої, вибухової та пожежонебезпечних елементів, металобрухту, вторинної сировини, що можуть бути використані в національній економіці;
 - фахівці у сфері протимінної діяльності — фізичні особи, які володіють спеціальними знаннями і навичками у сфері протимінної діяльності та мають відповідну кваліфікацію щодо проведення робіт з розмінування;
 - якість розмінування — відповідність виконаних заходів вимогам національних стандартів протимінної діяльності з урахуванням вимог держави щодо безпеки життя і здоров'я населення.
 - Інші терміни у цьому Законі вживаються у значеннях, визначених національними та міжнародними стандартами, введеними в дію відповідно до законодавства України.
- Стаття 2. Правова основа протимінної діяльності в Україні
- Правовою основою протимінної діяльності в Україні є Конституція України, цей Закон, інші закони України, Конвенція про заборону застосування, накопичення запасів, виробництва і передачі протипіхотних мін та про їхнє знищення, Конвенція про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що завдають надмірних ушкоджень або мають невибіркову дію, та Протокол про вибухонебезпечні предмети — наслідки війни до неї (Протокол V), інші міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, укази та розпорядження Президента України, постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України, інші нормативно-правові акти, що приймаються на виконання законів України.
 - В Україні діють національні стандарти у сфері протимінної діяльності, які розробляються з урахуванням положень міжнародних стандартів протимінної діяльності (IMAS), затверджених Службою Організації Об'єднаних Націй з питань протимінної діяльності (UNMAS).
- Національні стандарти у сфері протимінної діяльності розробляються центром протимінних операцій, погоджуються національним органом з питань протимінної діяльності та затверджуються Кабінетом Міністрів України.
- Стаття 3. Цілі та засади протимінної діяльності в Україні
- Основними цілями протимінної діяльності в Україні є:
 - зменшення ризиків, які можуть виникати внаслідок підриву вибухонебезпечних предметів, до безпечної для життя і здоров'я населення рівня, що дасть змогу використовувати природні ресурси очищених від вибухонебезпечних предметів територій у господарських цілях;
 - мінімізація та відвернення загроз настання нещасних випадків від несанкціонованого поводження з вибухонебезпечними предметами;
 - знищення соціальної напруженості серед населення, яке проживає на територіях або поблизу територій, забруднених вибухонебезпечними предметами;
 - збереження і забезпечення відтворення унікальних екосистем у межах територій, забруднених вибухонебезпечними предметами, без залучення додаткових інвестицій.
 - Основними засадами протимінної діяльності в Україні є:

- пріоритетність захисту прав, законних інтересів, життя і здоров'я людини, довкілля, ресурсів держави та забезпечення національної безпеки при здійсненні заходів у сфері протимінної діяльності;
 - забезпечення верховенства права у сфері протимінної діяльності;
 - додержання законності у сфері протимінної діяльності;
 - забезпечення рівності прав суб'єктів господарювання у сфері протимінної діяльності;
 - державне регулювання у сфері протимінної діяльності;
 - державна підтримка протимінної діяльності, залучення національних і іноземних інвестицій та допомоги у сфері протимінної діяльності;
 - послідовність формування державної політики у сфері протимінної діяльності;
 - ефективне використання науково-технічного потенціалу України у сфері протимінної діяльності в інтересах національної економіки та безпеки населення;
 - запобігання проявам корупції у сфері протимінної діяльності;
 - забезпечення відкритості і доступності інформації у сфері протимінної діяльності;
 - забезпечення демократичного контролю у сфері протимінної діяльності;
 - сприяння міжнародному співробітництву, збереження та розвиток міжнародних зв'язків у сфері протимінної діяльності з урахуванням національних інтересів.
- Стаття 4. Національні інтереси України у сфері протимінної діяльності
- Державна політика України у сфері протимінної діяльності визначається та реалізується на основі пріоритетності національних інтересів України у сфері протимінної діяльності.
 - Національними інтересами України у сфері протимінної діяльності є:
 - забезпечення безпеки населення та його життєдіяльності;
 - мінімізація негативного впливу вибухонебезпечних предметів, їх знешкодження, видалення, знищення та утилізації на довкілля та господарську діяльність;
 - запобігання виникненню надзвичайних ситуацій, пов'язаних із небезпечною вибухонебезпечних предметів, загибелі та травмуванню людей внаслідок таких подій;
 - забезпечення гарантій реалізації права людини і громадянина на достовірну інформацію про наявність загрози для життя і здоров'я на територіях та об'єктах, забруднених та (або) імовірно забруднених вибухонебезпечними предметами;
 - додержання та виконання міжнародних зобов'язань України у сфері протимінної діяльності;
 - приведення законодавства України у відповідність із міжнародними стандартами протимінної діяльності (IMAS), розробленими та затвердженими Службою Організації Об'єднаних Націй з питань протимінної діяльності (UNMAS).
 - Стаття 5. Основні складові протимінної діяльності в Україні
 - Основними складовими протимінної діяльності в Україні є:
 - обстеження території на предмет наявності в її межах вибухонебезпечних предметів, маркування і складання карт територій, забруднених та (або) імовірно забруднених вибухонебезпечними предметами;
 - очищення забрудненої території шляхом виконання робіт з розмінування, а саме: виявлення, перевезення, знешкодження та (або) знищення вибухонебезпечних предметів;
 - підготовка документації за результатами проведення робіт з розмінування;
 - навчання ризикам, пов'язаним із поводженням з вибухонебезпечними предметами;
 - утилізація надлишкових боєприпасів, боєприпасів, непридатних для подальшого використання та зберігання, а також боєприпасів, що підлягають знищенню відповідно до міжнародних зобов'язань України;
 - надання допомоги постраждалим особам та здійснення заходів щодо їх реабілітації.
 - Стаття 6. Об'єкти та суб'єкти протимінної діяльності
 - Об'єктами протимінної діяльності є:
 - вибухонебезпечні предмети, що спричинили забруднення території, акваторії та підпадають під дію цього Закону;
 - обладнання та процеси, що використовуються у сфері протимінної діяльності;
 - імовірно забруднені та забруднені території.
 - Суб'єктами протимінної діяльності є:
 - національний орган з питань протимінної діяльності;
 - уповноважений оперативний орган протимінних операцій (центр протимінних операцій);
 - інші органи виконавчої влади у межах визначених законодавством України повноважень;
 - оператори протимінної діяльності, що залучаються до виконання заходів у сфері протимінної діяльності.
 - Стаття 7. Фахівці у сфері протимінної діяльності
 - Заходи у сфері протимінної діяльності виконуються із залученням фахівців у сфері протимінної діяльності, вимоги до яких визначаються національними стандартами.
 - Фахівці у сфері протимінної діяльності, які залучаються операторами протимінної діяльності до виконання заходів у сфері протимінної діяльності, підлягають обов'язковому особистому страхуванню в порядку, визначеному законодавством України.
 - Фахівці у сфері протимінної діяльності, винні у порушенні законодавства у сфері протимінної діяльності, несуть відповідальність згідно із законом.
 - Стаття 8. Джерела фінансування протимінної діяльності
 - Фінансування заходів протимінної діяльності здійснюється у межах бюджетних призначень, затверджених законом про Державний бюджет України на відповідний рік, коштів місцевих бюджетів, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності, а також за рахунок інших джерел фінансування, не заборонених законодавством.
 - Для фінансування заходів протимінної діяльності можуть залучатися фінансові ресурси донорів, включаючи міжнародну технічну допомогу у вигляді грантів, а також поворотну та безповоротну фінансову допомогу міжнародних організацій. Залучені від донорів фінансові ресурси зараховуються у спеціальний фонд державного бюджету за відповідними бюджетними програмами.
 - Розпорядження бюджетними коштами за відповідними бюджетними програмами, спрямованими на реалізацію заходів протимінної діяльності, здійснює уповноважений оперативний орган протимінних операцій шляхом здійснення публічних закупівель.
 - Замість прямого фінансування донори можуть здійснювати фінансування заходів протимінної діяльності в натуральній формі. Фінансування в натуральній формі може включати в себе направлення спеціалістів, надання обладнання, матеріалів, засобів для виконання національної програми протимінної діяльності.
 - Заходи з протимінної діяльності, що здійснюються уповноваженими підрозділами центральних органів виконавчої влади, фінансуються за рахунок бюджетних призначень, встановлених законом про Державний бюджет України на відповідний рік для таких центральних органів виконавчої влади.
 - Стаття 9. Облік операторів протимінної діяльності
 - Реєстр операторів протимінної діяльності створюється з метою обліку суб'єктів господарювання і неприбуткових підприємств, установ та організацій, які мають право на провадження видів господарської діяльності у сфері протимінної діяльності та отримали свідоцтво про акредитацію у встановленому цим Законом порядку.
 - Порядок створення, ведення та доступу до відомостей реєстру операторів протимінної діяльності визначається національним органом з питань протимінної діяльності.
 - Центральний орган виконавчої влади, основним завданням якого є забезпечення реалізації державної політики у сфері протимінної діяльності, несе відповідальність за забезпечення формування та ведення реєстру операторів протимінної діяльності.
 - Стаття 10. Допомога постраждалим особам від вибухонебезпечних предметів
 - Допомога постраждалим особам від вибухонебезпечних предметів (надалі — постраждалі особи) включає в себе надання медичної, психологічної, професійної та соціальної допомоги з метою зменшення наслідків ушкоджень, спричинених вибухонебезпечними предметами.
 - Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, забезпечує організацію надання медичної допомоги та медичного обслуговування постраждалим особам від вибухонебезпечних предметів.
 - Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, трудових відносин, соціального захисту населення, забезпечує:
 - надання дітям, постраждалим від вибухонебезпечних предметів, одноразової компенсації за школу, заповідну здоров'ю, та щорічної допомоги на оздоровлення;
 - проходження постраждалими дітьми безоплатної психологічної, медико-психологічної реабілітації у відповідних центрах з відшкодуванням вартості проїзду до таких центрів і назад;
 - позачергове обов'язкове забезпечення постраждалих дітей місцями у закладах дошкільної освіти незалежно від відомчої підпорядкованості;
 - виплати постраждалій дитині у підвищеному розмірі державної соціальної допомоги, призначеної дітям з інвалідністю віком до 18 років відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю».

Стаття 11. Визначення статусу територій для потреб протимінної діяльності

- Для цілей цього Закону території України, на яких велася війна, відбувався збройний конфлікт, проводились антитерористична операція, операція Об'єднаних сил та (або) заходи із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, а також території України, які на підставі положень законів України визнані тимчасово окупованими, вважаються імовірно забрудненими вибухонебезпечними предметами.
 - Території України, зазначені у частині першій цієї статті, в межах яких виявлено вибухонебезпечні предмети, вважаються забрудненими вибухонебезпечними предметами.
 - Імовірно забруднені вибухонебезпечними предметами території підлягають технічному та нетехнічному обстеженню, яке проводиться з урахуванням вимог національних стандартів, розроблених з урахуванням міжнародних стандартів у сфері протимінної діяльності, а також спеціальних оперативних процедур, що затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту.
 - Під час виконання робіт з обстеження імовірно забруднених вибухонебезпечними предметами територій та робіт з очищення забруднених вибухонебезпечними предметами територій операторами протимінної діяльності та уповноваженими підрозділами центральних органів виконавчої влади здійснюється збір інформації про статус територій. Такі суб'єкти протимінної діяльності зобов'язані передавати інформацію про статус територій національному центру протимінних операцій.
 - Форма звіту про обстеження та (або) очищення імовірно забруднених та (або) забруднених вибухонебезпечними предметами територій України, а також порядок і форма ведення карт таких територій затверджуються національним центром протимінних операцій.
 - Перелік імовірно забруднених та забруднених вибухонебезпечними предметами територій України (далі — перелік територій) затверджується Кабінетом Міністрів України.
- Зміна статусу території з імовірно забрудненої та (або) забрудненої вибухонебезпечними предметами на безпечну (очищену) територію здійснюється Кабінетом Міністрів України на підставі інформації, наданої уповноваженим органом протимінних операцій, шляхом внесення відповідних змін до переліку територій.

Розділ II

ЗАСАДИ ДЕМОКРАТИЧНОГО КОНТРОЛЮ У СФЕРІ ПРОТИМІННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 12. Основні засади демократичного контролю у сфері протимінної діяльності

- У межах повноважень, наданих відповідно до законодавства України, діяльність суб'єктів протимінної діяльності підлягає демократичному контролю (далі — контроль).
- Система контролю складається з контролю, що здійснюється Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, а також із судового та громадського контролю.
- Контроль, передбачений частиною першою цієї статті, здійснюється на основі принципів верховенства права, пріоритетності захисту прав і свобод людини і громадянина, розподілу повноважень, відповідальності, законності, підзвітності, прозорості, ефективності та результативності.
- Предметом контролю, передбаченого частиною першою цієї статті, є:
 - додержання вимог Конституції і законів України у діяльності суб'єктів протимінної діяльності, недопущення використання наданих їм повноважень для порушення прав і свобод людини і громадянина;
 - зміст і стан реалізації стратегій, доктрин, концепцій, національних програм та планів протимінної діяльності;
 - ефективність використання ресурсів, зокрема бюджетних коштів, суб'єктами протимінної діяльності.

Стаття 13. Контроль, що здійснюється Верховною Радою України у сфері протимінної діяльності

- Верховна Рада України відповідно до статті 85 Конституції України здійснює парламентський контроль у сфері протимінної діяльності.
- Верховна Рада України відповідно до статті 89 Конституції України створює комітети Верховної Ради України, до повноважень яких належить забезпечення парламентського контролю за діяльністю органів виконавчої влади у сфері протимінної діяльності.
- Для вивчення, підготовки і попереднього розгляду окремих питань у сфері протимінної діяльності, а також діяльності органів виконавчої влади у цій сфері Верховна Рада України в межах своїх повноважень може створювати тимчасові спеціальні комісії, а для проведення розслідування з питань, що становлять суспільний інтерес, — тимчасові слідчі комісії, які діють у порядку, встановленому законом.
- Верховна Рада України за поданням Кабінету Міністрів України затверджує сформовану національним органом з питань протимінної діяльності програму протимінної діяльності та заслуховує щорічні звіти про хід її виконання.
- У разі необхідності Верховна Рада України може проводити відповідно до Регламенту Верховної Ради України парламентські слухання з питань протимінної діяльності, що становлять суспільний інтерес і потребують законодавчого врегулювання.
- Верховна Рада України відповідно до Регламенту Верховної Ради України може офіційно запросити або вимагати присутності на пленарному засіданні Верховної Ради України для заслуговування посадових чи службових осіб органів виконавчої влади у сфері протимінної діяльності.

Стаття 14. Контроль, що здійснюється Кабінетом Міністрів України у сфері протимінної діяльності

- Кабінет Міністрів України здійснює контроль за додержанням законодавства та реалізацією державної політики у сфері протимінної діяльності.
- Кабінет Міністрів України контролює та координує діяльність національного органу з питань протимінної діяльності, центру протимінних операцій та інших органів виконавчої влади, які входять до складу суб'єктів протимінної діяльності України.

Стаття 15. Контроль Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради Міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування

- Верховна Рада Автономної Республіки Крим і Рада міністрів Автономної Республіки Крим забезпечують на території Автономної Республіки Крим здійснення цивільного контролю за виконанням підприємствами, установами та організаціями всіх форм власності, службовими (посадовими) особами і громадянами законів України, інших нормативно-правових актів з питань протимінної діяльності, інформують з цих питань громадськість у порядку, визначеному цим Законом та іншими законами України.

Стаття 16. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності у сфері протимінної діяльності

- Рішення, дії чи бездіяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, а також суб'єктів протимінної діяльності можуть бути оскаржені до суду відповідно до закону.
- Контроль за виконанням судових рішень здійснюють суди.

Стаття 17. Громадський контроль у сфері протимінної діяльності

- Громадяни України беруть участь у здійсненні контролю у сфері протимінної діяльності через громадські об'єднання, членами яких вони є, через народних депутатів України, депутатів місцевих рад, а також особисто шляхом звернення до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або до державних органів у порядку, встановленому Конституцією України та законами України. Сфера громадського контролю може бути обмежена виключно Законом України «Про державну таємницю».
- Громадські об'єднання, до статутних цілей і завдань яких належить здійснення контролю у сфері протимінної діяльності, здійснюють громадський контроль у цій сфері в межах, установлених законодавством та статутами таких об'єднань.
- Засоби масової інформації, висвітлюючи питання протимінної діяльності, інформують суспільство про стан захисту національних інтересів України у сфері протимінної діяльності у межах та у спосіб, що не суперечать законодавству України, безпеки, пов'язані з вибухонебезпечними предметами та протимінною діяльністю, а також про заходи щодо усунення наслідків негативного впливу вибухонебезпечних предметів на соціально-економічні умови життєдіяльності населення та довкілля.

Розділ III

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ПРОТИМІННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 18. Державне регулювання та управління у сфері протимінної діяльності

- Державне регулювання та управління у сфері протимінної діяльності здійснюються шляхом:
 - формування, погодження, затвердження та виконання національних програм протимінної діяльності;
 - погодження, затвердження і виконання національних стандартів, розроблених з урахуванням положень міжнародних стандартів у сфері протимінної діяльності;
 - розроблення концептуальних основ державної політики у галузі дослідження та впровадження заходів протимінної діяльності в інтересах безпеки населення;
 - підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації фахівців у сфері протимінної діяльності та розмінування;
 - запровадження порядку акредитації операторів протимінної діяльності та моніторингу відповідності вимогам акредитації;

ДОКУМЕНТИ

6) запровадження ефективного управління інформацією у сфері протимінної діяльності;

7) здійснення контролю та забезпечення якості виконання заходів у сфері протимінної діяльності.

Стаття 19. Повноваження Верховної Ради України у сфері протимінної діяльності

1. Верховна Рада України у сфері протимінної діяльності:
- 1) приймає, змінює та скасовує закони, що стосуються протимінної діяльності;
- 2) затверджує головні напрями протимінної діяльності України;
- 3) затверджує національну програму протимінної діяльності;
- 4) щороку заслуховує звіт про хід виконання національної програми протимінної діяльності;
- 5) здійснює парламентський контроль у відповідній сфері;
- 6) приводить чинне законодавство України у відповідність із національними стандартами, розробленими з урахуванням положень міжнародних стандартів протимінної діяльності.

Стаття 20. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері протимінної діяльності

1. Кабінет Міністрів України у сфері протимінної діяльності:
- 1) здійснює державне регулювання та контроль за дотриманням законодавства у сфері протимінної діяльності;
- 2) забезпечує реалізацію державної політики у сфері протимінної діяльності та звітує з цих питань перед Верховною Радою України;
- 3) забезпечує цивільний контроль за діяльністю національного органу з питань протимінної діяльності, центру протимінних операцій та інших органів виконавчої влади, які входять до складу суб'єктів протимінної діяльності України;
- 4) здійснює розподіл повноважень з виконання заходів протимінної діяльності за всіма її складовими між міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади та державними органами;
- 5) здійснює організаційне, інформаційне, матеріально-технічне забезпечення діяльності національного органу з питань протимінної діяльності;
- 6) організовує формування та виконання національних програм протимінної діяльності;
- 7) видає в межах своєї компетенції постанови і розпорядження на виконання цього Закону.
2. Кабінет Міністрів України у сфері протимінної діяльності в межах своїх повноважень затверджує:
- 1) порядок організації та проведення робіт з виявлення, знешкодження і знищення вибухонебезпечних предметів та взаємодії під час їх виконання;
- 2) положення про національний орган з питань протимінної діяльності, порядок його створення, організаційні і процедурні засади діяльності та його персональний склад;
- 3) положення про уповноважений оперативний орган протимінних операцій, порядок його створення, організаційні та процедурні засади діяльності;
- 4) положення про комісію з питань акредитації операторів протимінної діяльності та моніторингу їх відповідності вимогам акредитації, порядок її створення, організаційні та процедурні засади діяльності, права і обов'язки її членів та її персональний склад;
- 5) порядок акредитації операторів протимінної діяльності та моніторингу їх відповідності вимогам акредитації;
- 6) рішення комісії з питань акредитації та моніторингу;
- 7) порядок залучення до виконання заходів у сфері протимінної діяльності операторів протимінної діяльності, які отримують фінансові ресурси безпосередньо від донорів та (або) одночасно виступають донорами та операторами протимінної діяльності;
- 8) національні стандарти у сфері протимінної діяльності;
- 9) перелік імовірно забруднених та забруднених вибухонебезпечними предметами територій України;
- 10) порядок відшкодування заподіяної шкоди постраждалим особам внаслідок порушення законодавства у сфері протимінних операцій;
- 11) порядок відновлення та збереження накопиченого природного середовища, передусім природних територій та об'єктів, які підлягають особливій охороні (території та об'єкти природно-заповідного фонду, прибережних захисних смуг водних об'єктів тощо) на імовірно забруднених та забруднених вибухонебезпечними предметами територіях.

Стаття 21. Повноваження міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та державних органів у сфері протимінної діяльності

1. Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади у взаємодії з національним органом з питань протимінної діяльності та центром протимінних операцій у межах своїх повноважень реалізують державну політику у сфері протимінної діяльності.
2. Розмінування на територіях, наданих для розміщення і постійної діяльності військових частин, установ, військових навчальних закладів, підприємств та організацій Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, та (або) в районах проведення операцій Об'єднаних сил та (або) здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, а також розмінування, що проводиться у невідкладних випадках після отримання повідомлення про необхідність надання екстреної допомоги населенню, під час ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій та (або) знешкодження вибухових пристроїв, що використовуються в терористичних цілях, здійснюється уповноваженими підрозділами центральних органів виконавчої влади в порядку, визначеному законодавством України.

Стаття 22. Повноваження місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування у сфері протимінної діяльності

1. Місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування у взаємодії з центральними органами виконавчої влади, іншими державними органами та національним органом з питань протимінної діяльності у межах своїх повноважень:
- 1) сприяють проведенню навчання ризикам, що пов'язані з вибухонебезпечними предметами;
- 2) сприяють наданню медичної допомоги постраждалим особам та здійсненню їх медичної реабілітації;
- 3) інформують населення про можливі загрози від вибухонебезпечних предметів і заходи, які необхідно вживати для уникнення небезпеки для життя і здоров'я населення;
- 4) здійснюють заходи щодо позначення небезпечного району шляхом встановлення системи позначення, її утримання та обслуговування, а також проведення інформування населення про зазначені системи позначення та заходи, які необхідно вживати для уникнення небезпеки для життя і здоров'я населення;
- 5) отримують від керівництва дислокованих на відповідній території суб'єктів протимінної діяльності інформацію про загрозу забруднення території вибухонебезпечними предметами та (або) масштаби такого забруднення;
- 6) узгоджують плани проведення операцій з розмінування на відповідній території;
- 7) сприяють розташованим на відповідній території суб'єктам протимінної діяльності у виконанні покладених на них функцій і повноважень у сфері протимінної діяльності.

Стаття 23. Повноваження національного органу з питань протимінної діяльності

1. Національний орган з питань протимінної діяльності є постійно діючим міжвідомчим колегіальним органом, який утворюється Кабінетом Міністрів України.

На національний орган з питань протимінної діяльності покладено обов'язок щодо забезпечення координації заходів з управління та регулювання протимінної діяльності в Україні.

Організаційне, інформаційне, матеріально-технічне забезпечення діяльності національного органу з питань протимінної діяльності здійснює Кабінет Міністрів України.

2. До повноважень національного органу з питань протимінної діяльності належать:
- 1) забезпечення реалізації державної політики і виконання міжнародних зобов'язань України у сфері протимінної діяльності та звітування з цих питань перед Верховною Радою України;
- 2) контроль за дотриманням законодавства у сфері протимінної діяльності;
- 3) координація протимінної діяльності, яка провадиться міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади та державними органами, органами місцевого самоврядування, а також підприємствами, установами та організаціями, що залучаються до виконання заходів у сфері протимінної діяльності;
- 4) міжнародне співробітництво та представлення інтересів держави у сфері протимінної діяльності в міжнародних організаціях у порядку, визначеному законодавством;
- 5) управління інформацією у сфері протимінної діяльності;
- 6) організація формування та впровадження національних програм у сфері протимінної діяльності, розроблення їх з урахуванням положень міжнародних стандартів протимінної діяльності;
- 7) нагляд (контроль) за дотриманням центром протимінних операцій, центральними органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, іншими державними органами, в частині здійснення делегованих їм повноважень, законодавства у сфері протимінної діяльності;
- 8) узагальнення звітних матеріалів для передачі даних до міжнародних організацій, що надаються від міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, які в межах своїх повноважень реалізують державну політику у сфері протимінної

діяльності та долучаються до формування національної доповіді щодо виконання Україною взятих міжнародних зобов'язань у сфері протимінної діяльності.

3. Національний орган з питань протимінної діяльності відповідно до покладених на нього завдань погоджує:
- 1) рішення комісії з питань акредитації та моніторингу про видачу (відмову у видачі) свідоцтва про акредитацію оператора протимінної діяльності;
- 2) щорічні звіти про хід виконання програми протимінної діяльності;
- 3) національну програму протимінної діяльності;
- 4) національні стандарти у сфері протимінної діяльності;
- 5) порядок організації та проведення робіт з виявлення, знешкодження та утилізації (знищення) вибухонебезпечних предметів і взаємодії суб'єктів протимінної діяльності під час їх виконання;
- 6) положення про уповноважений оперативний орган протимінних операцій, порядок створення, організаційні та процедурні засади його діяльності;
- 7) положення про комісію з питань акредитації операторів протимінної діяльності та моніторингу їх відповідності вимогам акредитації, порядок її створення, організаційні та процедурні засади діяльності, права і обов'язки її членів та її персональний склад.
4. Національний орган з питань протимінної діяльності в межах своїх повноважень затверджує:
- 1) щорічний план протимінної діяльності, який містить перелік територій, що підлягають розмінуванню, заходів, необхідних для здійснення такого розмінування, та послідовність їх реалізації, терміни виконання робіт тощо;
- 2) положення про інспекцію з контролю якості робіт (послуг) операторів протимінної діяльності, порядок її створення, структуру, посадовий склад, організаційні та процедурні засади діяльності;
- 3) положення про секретаріат центру протимінних операцій, порядок його створення, структуру, посадовий склад, організаційні та процедурні засади діяльності;
- 4) порядок створення, ведення та доступу до відомостей реєстру операторів протимінної діяльності і єдиного державного реєстру обстеження, виявлення та очищення територій, знешкодження та (або) знищення вибухонебезпечних предметів;
- 5) форму звіту про обстеження та (або) очищення імовірно забруднених та (або) забруднених вибухонебезпечними предметами територій України, а також порядок і форму ведення карт територій.

Національний орган з питань протимінної діяльності виконує інші завдання та функції, визначені законами України та покладені на нього Кабінетом Міністрів України.

5. Положення про національний орган з питань протимінної діяльності, порядок його створення, організаційні і процедурні засади діяльності та його персональний склад затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 24. Правовий статус комісії з питань акредитації операторів протимінної діяльності та моніторингу їх відповідності вимогам акредитації

1. Комісія з питань акредитації операторів протимінної діяльності та моніторингу їх відповідності вимогам акредитації (далі — комісія з питань акредитації та моніторингу) є постійно діючим колегіальним органом, який утворюється та діє у складі національного органу з питань протимінної діяльності.
2. Основними повноваженнями комісії з питань акредитації та моніторингу є:
- 1) розгляд заяв про акредитацію оператора протимінної діяльності;
- 2) здійснення акредитації суб'єктів господарювання та неприбуткових підприємств, установ та організацій;
- 3) прийняття за результатами акредитації рішення про видачу або відмову у видачі свідоцтва про акредитацію оператора протимінної діяльності;
- 4) видача свідоцтва, дубліката свідоцтва про акредитацію оператора протимінної діяльності;
- 5) моніторинг відповідності операторів протимінної діяльності вимогам акредитації;
- 6) реалізація інших повноважень, що належать до компетенції комісії.
3. Основними принципами діяльності комісії з питань акредитації та моніторингу є: законність, професіоналізм, неупередженість, прозорість та відкритість діяльності, ефективність, колегіальність, обґрунтованість прийняття рішень.
4. Склад комісії з питань акредитації та моніторингу затверджується Кабінетом Міністрів України за пропозицією національного органу з питань протимінної діяльності.

До складу комісії з питань акредитації та моніторингу входять:

- 1) голова комісії — керівник національного органу з питань протимінної діяльності;
- 2) перший заступник голови комісії — представник центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері національної безпеки, у воєнній сфері, сфері оборони і військового будівництва у мирний час та особливий період;
- 3) заступник голови комісії — представник центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту;
- 4) заступник голови комісії — представник центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання громадської безпеки і правопорядку, а також надання поліцейських послуг;
- 5) заступник голови комісії — представник центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку;
- 6) члени комісії — по одному представнику від: центральних органів виконавчої влади, які забезпечують формування та реалізують державну політику:
- а) у сфері зовнішніх зносин;
- б) у сфері охорони навколишнього природного середовища та екологічної безпеки;
- в) з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя;
- г) з питань застосування норм міжнародного гуманітарного права на території України;
- г) у сферах автомобільного, залізничного, морського та річкового транспорту;
- д) з охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку;

правоохоронного органу спеціального призначення, на який покладаються завдання щодо забезпечення недоторканості державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні;

державного органу спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України (за згодою);

Ради національної безпеки і оборони України (за згодою);

національного органу України з акредитації (за згодою).

Для участі у засіданні комісії з питань акредитації та моніторингу за рішенням комісії можуть бути запрошені інші особи.

5. Засідання комісії з питань акредитації та моніторингу проводяться в разі потреби, але не рідше одного разу на місяць. Рішення комісії з питань акредитації та моніторингу приймається відкритим голосуванням більшістю голосів присутніх на засіданні членів комісії, за умови участі в роботі комісії більше половини від її загального складу.
6. Положення про комісію з питань акредитації операторів протимінної діяльності та моніторингу їх відповідності вимогам акредитації та порядок її створення затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 25. Повноваження центру протимінних операцій

1. Центр протимінних операцій (уповноважений оперативний орган протимінних операцій) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується національним органом з питань протимінної діяльності та основним завданням якого є забезпечення реалізації державної політики у сфері протимінної діяльності.

Склад центру протимінних операцій затверджується Кабінетом Міністрів України за пропозицією національного органу з питань протимінної діяльності.

2. Центр протимінних операцій у сфері протимінної діяльності:
- 1) координує діяльність з проведення операцій з розмінування на території України та за її межами;
- 2) вносить пропозиції щодо формування державної політики у сфері протимінної діяльності;
- 3) забезпечує інформування громадськості про реалізацію державної політики у сфері протимінної діяльності;
- 4) здійснює управління якістю проведення операцій з розмінування;
- 5) вносить пропозиції щодо порядку здійснення контролю якості протимінної діяльності, структури та посадового складу інспекції з контролю якості;
- 6) виконує інші завдання, визначені законами України та покладені на нього Кабінетом Міністрів України.
3. Центр протимінних операцій відповідно до покладених на нього завдань розробляє та подає на затвердження національному органу з питань протимінної діяльності:
- 1) щорічний план протимінної діяльності, який містить перелік територій, що підлягають розмінуванню, заходів, необхідних для здійснення такого розмінування, та послідовність їх реалізації, терміни виконання робіт тощо;
- 2) положення про інспекцію з контролю якості робіт (послуг) операторів протимінної діяльності, порядок її створення, структуру, посадовий склад, організаційні та процедурні засади діяльності;
- 3) положення про секретаріат центру протимінних операцій, порядок його створення, структуру, посадовий склад, організаційні та процедурні засади діяльності;

- 4) порядок створення, ведення та доступу до відомостей реєстру операторів протимінної діяльності та єдиного державного реєстру обстеження, виявлення та очищення територій, знешкодження та (або) знищення вибухонебезпечних предметів;
- 5) форму звіту про обстеження та (або) очищення імовірно забруднених та (або) забруднених вибухонебезпечними предметами територій України, а також порядок і форму ведення карт територій.
4. Положення про центр протимінних операцій, порядок його створення, організаційні та процедурні засади діяльності затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 26. Повноваження інспекції з контролю якості протимінної діяльності

1. Інспекція з контролю якості протимінної діяльності створюється у складі центру протимінних операцій та виконує контрольню-наглядову (інспекційну) функцію, спрямовану на забезпечення його діяльності у здійсненні ним повноважень, передбачених цим Законом.
2. Порядок контролю якості протимінної діяльності, структура та посадовий склад інспекції з контролю якості протимінної діяльності затверджуються національним органом з питань протимінної діяльності за пропозицією центру протимінних операцій.

Стаття 27. Повноваження секретаріату центру протимінних операцій

1. Організаційну, правову, аналітичну, інформаційно-довідкову, матеріально-технічну та іншу роботу, спрямовану на забезпечення діяльності центру протимінних операцій у здійсненні ним повноважень, передбачених цим Законом, ведення реєстру операторів протимінної діяльності та єдиного державного реєстру обстеження, виявлення та очищення територій, знешкодження та (або) знищення вибухонебезпечних предметів здійснює секретаріат.
2. Положення про секретаріат, його структуру і посадовий склад, порядок ведення секретаріатом реєстру операторів протимінної діяльності та єдиного державного реєстру обстеження, виявлення та очищення територій, знешкодження та (або) знищення вибухонебезпечних предметів затверджуються національним органом з питань протимінних операцій за пропозицією центру протимінних операцій.

Стаття 28. Виконавчі заходи у сфері протимінної діяльності

1. Виконавцями заходів у сфері протимінної діяльності є уповноважени підрозділи центральних органів виконавчої влади, до складу яких входять фахівці з протимінної діяльності, та оператори протимінної діяльності.
- Суб'єкти господарювання набувають статусу операторів протимінної діяльності з моменту отримання свідоцтва про акредитацію оператора протимінної діяльності відповідно до вимог цього Закону.
- Неприбуткові підприємства, установи та організації, внесені до Реєстру неприбуткових установ та організацій, у разі якщо виконання заходів з протимінної діяльності відповідає їх статутним цілям, набувають статусу операторів протимінної діяльності з моменту отримання свідоцтва про акредитацію оператора протимінної діяльності відповідно до вимог цього Закону.
- Не можуть набувати статусу оператора протимінної діяльності підприємства, установи чи організації, розташовані на території офшорних зон або зареєстровані на території держав, до яких згідно із законодавством України та резолюції Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй, інших міжнародних організацій, рішеннями Ради Європейського Союзу, інших міждержавних об'єднань та іноземних держав застосовані санкції, або якщо вони мають походження з держави, визнаної державою-окупантом згідно із законом України та (або) визнаної державою-агресором щодо України згідно із законодавством.
2. Порядок залучення до виконання заходів у сфері протимінної діяльності операторів протимінної діяльності, які отримують фінансові ресурси безпосередньо від донорів та (або) одночасно виступають донорами та операторами протимінної діяльності, встановлюється Кабінетом Міністрів України.
3. Виконавчі заходи у сфері протимінної діяльності спільно з уповноваженим оперативним органом протимінних операцій можуть виконувати такі заходи у сфері протимінної діяльності:
- 1) виконання робіт з розмінування (виявлення, знешкодження, знищення та перевезення) вибухонебезпечних предметів;
- 2) проведення навчання протидії ризикам, пов'язаним з вибухонебезпечними предметами;
- 3) здійснення інформування (пропаганди) щодо незастосування вибухонебезпечних предметів;
- 4) знищення та утилізація вибухонебезпечних предметів, непридатних для подальшого використання і зберігання;
- 5) надання медичної допомоги постраждалим особам та здійснення їхньої медичної та (або) професійної реабілітації;
- 6) здійснення підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців у сфері протимінної діяльності і розмінування.

Розділ IV
ЗАСАДИ ЗДІЙСНЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ПРОТИМІННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 29. Акредитація операторів протимінної діяльності

ДОКУМЕНТИ

2. Для забезпечення відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок виконання робіт з гуманітарного розмінування, оператор протимінної діяльності до початку зайняття протимінною діяльністю зобов'язаний укласти договір страхування цивільно-правової відповідальності строком на період здійснення протимінної діяльності на конкретно визначеній території та протягом 10 років після її закінчення.

Мінімальний розмір страхової суми за договором страхування цивільно-правової відповідальності становить двісті п'ятдесят розмірів мінімальної заробітної плати. Розмір відшкодування заподіяної шкоди визначається за згодою сторін або у судовому порядку.

3. Держава не несе відповідальності за шкоду, заподіяну неправомірними діями оператора протимінної діяльності під час виконання ним робіт з гуманітарного розмінування за замовленням центрального органу виконавчої влади, основним завданням якого є забезпечення реалізації державної політики у сфері протимінної діяльності.

Стаття 32. Публічні закупівлі у сфері протимінної діяльності

1. Публічні закупівлі робіт і послуг у сфері протимінної діяльності (далі — закупівлі у сфері протимінної діяльності) здійснюються за процедурами публічних закупівель у порядку, встановленому Законом України «Про публічні закупівлі», незалежно від вартості предмета закупівлі з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

2. Переможцем процедури закупівлі може бути лише суб'єкт господарювання, який має свідоцтво про акредитацію оператора протимінної діяльності.

Стаття 33. Договір про закупівлю робіт та (або) послуг у сфері протимінної діяльності

1. Договір про закупівлю робіт та (або) послуг у сфері протимінної діяльності (далі — договір про закупівлю) укладається відповідно до норм Цивільного кодексу України та Господарського кодексу України з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

2. Договір укладається між замовником — центром протимінних операцій та виконавцем — оператором протимінної діяльності за результатами проведення процедури закупівлі та передбачає виконання робіт та (або) надання послуг у сфері протимінної діяльності за переліком видів господарської діяльності, визначених частиною другою статті 28 цього Закону.

3. Істотними умовами договору про закупівлю є:

1) предмет договору про закупівлю, у тому числі перелік заходів з протимінної діяльності, проведення яких та (або) залучення до проведення яких передбачається договором про закупівлю, та строки їх виконання;

2) ціна (вартість) робіт та (або) послуг, що надаються виконавцем замовнику;

3) права та обов'язки замовника та виконавця, в тому числі обов'язок виконавця за договором про закупівлю забезпечити усунення недоліків виконаних робіт та (або) наданих послуг у сфері протимінної діяльності протягом строку гарантіїного обслуговування, який встановлюється в договорі про закупівлю та становить не менше шести календарних місяців з дати підписання акта приймання-передачі виконаних робіт (наданих послуг);

4) погодження меж здійснення протимінної діяльності;

5) встановлення відповідальної особи щодо керування протимінною діяльністю і погодження та (або) підписання акта приймання-передачі виконаних робіт (наданих послуг) зі сторони виконавця.

4. Акт приймання-передачі виконаних робіт (наданих послуг) у сфері протимінної діяльності має бути підписаний уповноваженими представниками замовника і виконавця та достовірно відображати всі виконані роботи та (або) надані послуги із зазначеним вартості та строки їх виконання.

5. Підписання акта приймання-передачі виконаних робіт (наданих послуг) у сфері протимінної діяльності не є підставою для зміни статусу території, у межах якої проводилися роботи з її очищення від вибухонебезпечних предметів.

Розділ V

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ У СФЕРІ ПРОТИМІННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 34. Засади міжнародного співробітництва України у сфері протимінної діяльності

1. Україна відповідно до укладених нею міжнародних договорів України здійснює співробітництво у сфері протимінної діяльності з іноземними державами, міжнародними організаціями та установами.

2. Міжнародне співробітництво України у сфері протимінної діяльності здійснюється національним органом з питань протимінної діяльності через Міністерство закордонних справ України шляхом:

1) реалізації спільних проєктів у сфері протимінної діяльності;

2) виконання робіт, передбачених угодою, однією із сторін якої є організація, утворена відповідно до законодавства іноземної держави, або міжнародна організація, установа;

3) сприяння міжнародній допомозі для створення відповідного потенціалу з розмінування;

4) взаємного обміну інформацією, використання Системи управління інформацією з питань протимінної діяльності (ISMSA);

5) проведення міжнародних конференцій, семінарів, брифінгів з питань протимінної діяльності тощо.

Стаття 35. Надання інформації у сфері протимінної діяльності

1. Інформація про міну небезпеку та виконання заходів у сфері протимінної діяльності є публічною інформацією. Розпорядники такої інформації оприлюднюють її та надають інформацію на запити відповідно до законодавства України.

2. Узагальнення звітих матеріалів для передачі даних до міжнародних організацій, що надаються від міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, які у межах своїх повноважень реалізують державну політику у сфері протимінної діяльності та допущаються до формування національної доповіді щодо виконання Україною взятих міжнародних зобов'язань у сфері протимінної діяльності, здійснюється національним органом з питань протимінної діяльності через Міністерство закордонних справ України.

Стаття 36. Участь у спільних проєктах з іноземними державами, організаціями та установами у сфері протимінної діяльності

1. Міністерства та інші центральні органи виконавчої влади в межах своїх повноважень можуть брати участь у виконанні міжнародних проєктів та укладати угоди і контракти з міжнародними установами та організаціями за погодженням з Міністерством закордонних справ України.

Стаття 37. Міжнародні договори України

1. Якщо міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надає Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України у сфері протимінної діяльності, застосовуються правила міжнародних договорів України.

Розділ VI

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ПРОТИМІННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 38. Відповідальність за порушення законодавства у сфері протимінної діяльності

1. Правопорушеннями у сфері протимінної діяльності є протиправні діяння (дії чи бездіяльність) суб'єктів протимінної діяльності та (або) фахівців у сфері протимінної діяльності та розмінування, що призвели до невиконання або неналежного виконання вимог, встановлених законодавством та національними стандартами у сфері протимінної діяльності.

2. Дії або бездіяльність посадових осіб, керівників суб'єктів протимінної діяльності та (або) фахівців у сфері протимінної діяльності та розмінування можуть бути ошкаржені до суду в порядку, встановленому законом.

3. Шкода, заподіяна фізичним або юридичним особам, а також навколишньому природному середовищу посадовими особами, керівниками суб'єктів протимінної діяльності та (або) фахівцями у сфері протимінної діяльності та розмінування внаслідок їхніх неправомірних дій, відшкодовується у встановленому законом порядку.

Розділ VII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Дія законів України «Про технічні регламенти та встановлення відповідності», «Про акредитацію органів з оцінки відповідності», «Про стандартизацію» поширюється на правовідносини у сфері протимінної діяльності у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Міжнародні стандарти протимінної діяльності застосовуються як національні стандарти протимінної діяльності до моменту набрання чинності національними стандартами у відповідній сфері.

4. Частину першу статті 7 Закону України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50 із наступними змінами) доповнити пунктами 48 та 49 такого змісту:

«48) страхування життя і здоров'я фахівців у сфері протимінної діяльності (крім тих, які працюють в установах і організаціях, що фінансуються з Державного бюджету України) на період їхньої участі у виконанні робіт з гуманітарного розмінування;

49) страхування цивільної відповідальності суб'єкта господарювання за шкоду, яку може бути заподіяно довкіллю та (або) здоров'ю і майну третіх осіб під час виконання робіт з гуманітарного розмінування».

5. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:

забезпечити створення національного органу з питань протимінної діяльності та уповноваженого оперативного органу протимінних операцій;

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям цього Закону;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом; привнести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
6 грудня 2018 року
№ 2642-VIII

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 10 січня 2019 р. № 31
Київ

Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для виготовлення органами ведення Державного реєстру виборців списків виборців та іменних запрошень для підготовки та проведення голосування на виборах Президента України у 2019 році

Відповідно до частини сьомої статті 20 Бюджетного кодексу України та частини третьої статті 38 Закону України «Про вибори Президента України» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Затвердити Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для виготовлення органами ведення Державного реєстру виборців списків виборців та іменних запрошень для підготовки та проведення голосування на виборах Президента України у 2019 році, що додається.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 10 січня 2019 р. № 31

ПОРЯДОК

використання коштів, передбачених у державному бюджеті для виготовлення органами ведення Державного реєстру виборців списків виборців та іменних запрошень для підготовки та проведення голосування на виборах Президента України у 2019 році

1. Цей Порядок визначає механізм використання коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою 6731040 «Проведення виборів Президента України» для виготовлення органами ведення Державного реєстру виборців списків виборців та іменних запрошень для підготовки та проведення голосування на виборах Президента України у 2019 році (далі — бюджетні кошти).

2. Головним розпорядником бюджетних коштів та відповідальним виконавцем бюджетної програми є Центральна виборча комісія.

3. Центральна виборча комісія розраховує та доводить до МЗС, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій інформацію про обсяг бюджетних коштів.

4. Розподіл бюджетних коштів між міськими (міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення) радами, районними, районними у м. Севастополі держадміністраціями здійснюється відповідно Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними та Севастопольською міською держадміністраціями з урахування кількості виборців, виборча адреса яких належить до території, на яку поширюються повноваження відповідного органу ведення Державного реєстру виборців.

5. Складення та виконання кошторисів за витратами на придбання паперу і витратних матеріалів для виготовлення списків виборців та іменних запрошень здійснюються згідно з Порядком складання, розгляду, затвердження та основними вимогами до виконання кошторисів бюджетних установ, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2002 р. № 228 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 9, ст. 414).

6. Центральна виборча комісія перераховує бюджетні кошти на виготовлення списків виборців та іменних запрошень у м. Києві на спеціальний реєстраційний рахунок, відкритий у встановленому законодавством порядку Київський міський держадміністрації у Головному управлінні Казначейства у м. Києві для обліку коштів, отриманих від підприємств, організацій, фізичних осіб та інших бюджетних установ для виконання цільових заходів.

Київська міська держадміністрація розподіляє та перераховує бюджетні кошти районним у м. Києві держадміністраціям на спеціальні реєстраційні рахунки для обліку коштів, отриманих від підприємств, організацій, фізичних осіб та інших бюджетних установ для виконання цільових заходів (далі — спеціальні реєстраційні рахунки), на підставі платіжних доручень. Зазначена операція відображається як зменшення доходів Київської міської держадміністрації та отримання доходів районними в м. Києві держадміністраціями.

7. Рада міністрів Автономної Республіки Крим та обласні держадміністрації перераховують бюджетні кошти міським (міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення) радам на спеціальні реєстраційні рахунки, відкриті в установленому законодавством порядку у відповідних органах Казначейства.

У містах республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення з районним поділом міські (міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення) ради здійснюють розподіл та перерахування бюджетних коштів районним у містах радам (виконавчим органам міських рад) на спеціальні реєстраційні рахунки, відкриті в установленому законодавством порядку у відповідних органах Казначейства, на підставі платіжних доручень. Зазначена операція відображається як зменшення доходів міських (міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення) рад та отримання доходів районними в містах радами (виконавчими органами міських рад).

8. Спеціальні реєстраційні рахунки відкриваються в установленому законодавством порядку за кодом Типової програмної класифікації видатків та кредитування місцевих бюджетів, за яким здійснюються видатки, пов'язані з утриманням відповідних органів місцевого самоврядування.

9. Проведення операцій, пов'язаних з використанням бюджетних коштів, здійснюється в установленому законодавством порядку.

10. Після надходження бюджетних коштів на спеціальні реєстраційні рахунки розпорядники бюджетних коштів вносять у встановленому порядку зміни до спеціального фонду кошторису за власними надходженнями.

11. МЗС, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації подають не пізніше ніж у п'ятиденний строк до завершення виборчого процесу Центральній виборчій комісії інформацію про суму невикористаних бюджетних коштів для підготовки та подання Комісією в установленому порядку Казначейству документів з метою повернення зазначених коштів.

12. Невикористані бюджетні кошти, що залишаються на спеціальному реєстраційному рахунку, перераховуються до державного бюджету на підставі платіжних доручень на рахунки з обліку доходів державного бюджету, відкриті у відповідних органах Казначейства за кодом класифікації доходів державного бюджету 24060300 «Інші надходження». Інформація про перерахування таких коштів надсилається наступного після їх перерахування дня органу, від якого вони надійшли.

13. Складення та подання фінансової і бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за їх цільовим та ефективним витрачанням здійснюються в установленому законодавством порядку.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 16 січня 2019 р. № 20-р
Київ

Про призначення Рубанки В. М. головою правління публічного акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Укрсвітлолізинг»

Призначити Рубанку Володимира Миколайовича головою правління публічного акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Укрсвітлолізинг».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДЗОРЬОВАНОЇ
при здійсненні спеціального досудового розслідування

Підозрювана Чачуа Інга Заурівна, 10.06.1991 року народження, яка проживає за адресою: Донецька область, місто Донецьк, вулиця Мерецкова, будинок № 2, на підставі ст.ст. 297-5, 133, 135 КПК України вам необхідно з'явитися 30.01.2019 р., 31.01.2019 р., 01.02.2019 року в період часу з 09.00 до 18.00 години до слідчого в ОВС першого слідчого відділу управління з розслідування кримінальних проваджень слідчими органів прокуратури та процесуального керівництва прокуратури Донецької області Чапланова А.В. за адресою: Донецька область, м. Краматорськ, вул. Румянцева, 4 «а», для проведення за вашою участю слідчих дій у кримінальному провадженні 4201505000000471 від 07.09.2015 за ч. 1 ст. 258-3 КК України – допиту як підозрюваної, закінчення досудового розслідування, відкриття вам матеріалів кримінального провадження та вручення копії обвинувального акта, відповідно до вимог ст.ст. 46, 47, 54, 290, 291 КПК України.

Повістка про виклик обвинуваченого

У провадженні Слов'янського міськрайонного суду Донецької області перебуває кримінальне провадження за обвинуваченням Нікіч Юлії Геннадівни, Марків Ганни Олександрівни у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 366 КК України, та Якімчука Олександра Володимировича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 366 КК України.

Слов'янський міськрайонний суд Донецької області викликає обвинуваченого Якімчука Олександра Володимировича, 11.06.1971 року народження, останнє відоме зареєстроване місце проживання: м. Донецьк, пров. Кремлівський, 79, у судово засідання з розгляду кримінального провадження за його обвинуваченням у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 366 КК України, розгляд якого здійснюється в порядку спеціального судового провадження, яке відбудеться 28 січня 2019 року о 09 год. 30 хв. у приміщенні Слов'янського міськрайонного суду Донецької області за адресою: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, буд. 2.

У разі неприбуття в судово засідання обвинувачений повинен повідомити суд про причини неявки, інакше судовий розгляд кримінального провадження здійснюватиметься за його відсутності.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином озайомленим з її змістом.

Суддя О.В. Ільшанович

Інститут садівництва Національної академії аграрних наук України (Інститут садівництва НААН) має намір передати майно в оренду нежитлового приміщення площею 18,4 кв.м у будівлі майстерні з інженерним центром за адресою: Київська обл., Києво-Святошинський р-н, с. Новосілки, вул. Озерна, 25, терміном на 2 роки 11 місяців.

За отриманням додаткової інформації прохання звертатися за адресою: 03027, Київська обл., Києво-Святошинський р-н, с. Новосілки, вул. Садова, 23.

Телефон для довідок: 8(044)526-42-11; 8(044)526-55-18.

Свідцтво про право власності на нерухоме майно, а саме: квартири, від 22.01.2004 р., серія та номер бланка САА506712, яка знаходиться за адресою: м. Донецьк, вулиця Постишева, буд. 85, кв. 25, видане Управлінням комунального господарства Донецької міської ради на підставі рішення виконавчого комітету Донецької міської ради від 23.12.2003 р., № 594/1, начальником управління М.В. Баранецьким на ім'я Степанець Тетяна Леонідівна, вважати недійсним в зв'язку з втратою.

Повістка
11-кп/807/774/18

Запорізький апеляційний суд викликає Філіна Ігоря Віталійовича як обвинуваченого на 10.15 год. 5 лютого 2019 р. за адресою: пр. Соборний, буд. 162, м. Запоріжжя, за апеляційною скаргою захисника Ковальова Д.В. на вирок Призовського районного суду Запорізької області від 17 вересня 2018 року, яким Філіна Ігоря Віталійовича, 7 листопада 1988 року народження, засуджено за ч. 1 ст. 263, ч. 1 ст. 258-3 КК України. Обов'язок — надати паспорт. Поважні причини неприбуття на виклик суду вказані в ст. 138 КПКУ, наслідки неприбуття — в ст.ст. 139, 323, 324, 325, 326, 327 КПКУ.

Суддя С.В. Дадашова

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Останній погляд
старшого сержанта Сергія Кобченка

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ. Вдивляюся в обличчя гранатометника на фото, у його спокійний упевнений погляд. Сергій немов хоче сказати нам: «Усе гаразд, вони не пройдуть». Італійський фотограф Роберто Травано зафіксував гранатометника 72-ї окремої механізованої бригади імені Чорних запорожців бійця Сергія Кобченка у відділенні тактичного розвантаження в авдіївській промзоні взимку 2017-го. А 25 квітня Кобченко загинув.

Фото кавіця вже стало для світу одним із символів війни в Україні. Світлина з кавінцем отримала «золото» міжнародного фотоконкурсу в Японії. Раніше це фото спричинило резонанс в італійському місті Турині на виставці *Arma prossima tua*. Тут зійшлося все: майстерність фотомитця, який не міг пройти мимо колоритної, промовистої постаті українця, і виразність самого об'єкта фотозйомки, його харизма, особистість, наділена властивостями, що викликають високу повагу, висока обдарованість, особлива привабливість.

Роберто Травано, перебуваючи в лютому 2017 року в зоні бойових дій побли-

У його погляді немає й тіні сумніву, що ми переможемо

зу Авдіївки, був глибоко вражений самовідданістю українських воїнів і зробив багато фотографій. Однак знімок, на якому Сергій Кобченко, впадає у вічі ще й через незвичну деталь: в одній із кишень видніється православний хрест, який оберігав сержанта. Але, на жаль, не вберіг...

У Каневі, де він народився, добре пам'ятають Сергія.

Там він закінчив школу, після чого здобув професійно-технічну освіту. Працював у рідному місті на підприємстві «Закордоненерго». 2016 року пішов за контрактом до лав Збройних сил України. З навчального центру «Десна» його направили у 72-гу бригаду, де 45-річного старшого сержанта називали «Батько». Його донька Вікторія обожнювала тата. Сергій за-

гинув у теплу квітневу пору 2017 року від осколкового поранення. Поховали його в рідному Каневі на алеї Слави.

Указом Президента України Сергія Кобченка нагороджено орденом «За мужність» III ступеня посмертно.

Фотограф Роберто Травано нещодавно повернувся із зони проведення ООС та готує фоторепортажі про мужніх українських захисників.

На околиці Полтави
відкрили оновлений спорткомплекс

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

РОЗВИТОК. Відремонтований спортивний комплекс «Розсошенці» почав працювати на території Щербанівської громади. Спорткомплекс збудували у 2007 році.

Штучне покриття футбольного поля і тенісного корту там раніше було спільним. Тоді загальний бюджет обладнання комплексу становив близько 5 мільйонів гривень, із них 200 тисяч коштувало саме покриття. Проте гарантійний термін штучно-

го газону — лише 10 років, тож торік виникла потреба в його оновленні.

— Спорт — пріоритет роботи Полтавської обласної влади. Із бюджету, який ми ухвалили на цей рік, лівова частка коштів ітиме на цей напрям. Якщо люди займа-

ються спортом і прагнуть здорового способу життя, ми повинні це підтримувати, — розповів голова Полтавської облдержадміністрації Валерій Головка.

Оновлення покриття та його укладання відбувалося на умовах співфінансування. Загальна сума — 800 тисяч гривень.

«Щиро вдячний усім, хто допоміг відремонтувати наш спорткомплекс. Спільними силами досягаємо високих результатів. Спортивні здобутки одразу помітно: ми найкраще спортивне село Полтавщини», — каже голова Щербанівської ОТГ Ігор Процик.

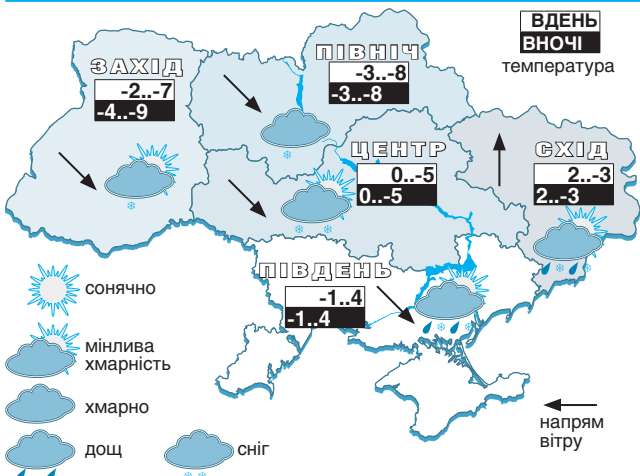
На об'єкті також поліпшили освітлення, планують облаштувати бігову доріжку. За словами І. Процика, віднині всі жителі громади мають змогу безплатно займатися на комплексі улюбленими видами спорту. Насамперед це стосується молоді, учнів Розсошенської гімназії, ДЮСШ.

У Полтавському районі останнім часом розвитку спорту приділяють значну увагу. А події у Щербанях передували відкриттю відремонтованих спортивних залів у селах Черноглазівка й Тахтаулове.

Голова Полтавської ОДА Валерій Головка (у центрі) з юними спортсменами на відкритті оновленого спорткомплексу «Розсошенці»

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ
НА 27 СІЧНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-3 -8	-3 -8	Черкаська	-3 -8	-3 -8
Житомирська	-3 -8	-3 -8	Кіровоградська	0 -5	0 -5
Чернігівська	-2 -7	-2 -7	Полтавська	0 -5	0 -5
Сумська	-1 -6	-1 -6	Дніпропетровська	+2 -3	+2 -3
Закарпатська	-3 -8	0 -5	Одеська	-2 +3	-2 +3
Рівненська	-4 -9	-2 -7	Миколаївська	-1 +4	-1 +4
Львівська	-4 -9	-1 -6	Херсонська	0 +5	0 +5
Івано-Франківська	-4 -9	-1 -6	Запорізька	0 +5	0 +5
Волинська	-4 -9	-2 -7	Харківська	0 -5	0 -5
Хмельницька	-4 -9	-2 -7	Донецька	0 +5	0 +5
Чернівецька	-4 -9	0 -5	Луганська	0 -5	+2 -3
Тернопільська	-4 -9	-2 -7	Крим	+1 +6	+4 +9
Вінницька	-3 -8	-3 -8	Київ	-4 -6	-4 -6

Укргідрометцентр

П'ять світлячків
Тамари Бацмай

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

ДІТВОРІ. Одразу п'ять дитячих книжечок, об'єднаних у серію «Світ навколо нас», презентувала рівненська авторка член Національної спіл-

ки журналістів Тамара Бацмай. Вона очолює відділ зв'язків із громадськістю Рівненського обласного відділення Пенсійного фонду України. А писати для дівчорі — її особливий покликання душі, бо за другою освітою вона дитячий психолог-дефектолог.

2000-го вона подарувала мені своє ще тепле перше дитятко — «Абетку», за якою тепер вчиться читати й моя онучка. Зневірившись у пошуку спонсорів, Тамара видала її власним коштом накладом 5 тисяч примірників. І (не повірите!) він розійшовся швидко. Тож у другому виданні кольорова приваблива «Абетка» додала ще 5 тисяч (в ілюстрації художник Вячеслав Лопарьов вклав не менше душі, ніж авторка). Він ще встиг проілюструвати книжку «Працюючий павучок» і просто-таки на злеті відійшов за вічну межу.

А далі були книжечки «Про фігури», «Іжачок-хитрячок» у співпраці з художницею Оксаною Мудрик. І тут завдяки програмі підтримки місцевих авторів пані Тамара відчула плече обласної влади, і частина книжок поповнила бібліотеки краю.

Як на мене, щоб писати для дівчорі, потрібен не лише хист, а й уміння все життя залишатися трішки дитиною. Його дано далеко не кожному навіть дуже талановитому авторові. Тамара Бацмай цей дар має. Її рядки народжуються часто не завдяки, а всупереч, із буденних життєвих ситуацій. Її золотий ключик, яким відчиняє не лише дитячі, а й дорослі серця, — безмежна любов до України.

«Дуже хочу, щоб ми з перших кроків на рідній землі пишалися, що українці. Горді й вільнолюбні, які, поза сумнівом, заслуговують на іншу долю. Бо в нас найкраща країна і найбагатіша земля!» — каже Тамара Бацмай.

Її п'ята книжка називається «Моя Україна»: тут авторка збирала інформацію, яка допоможе пишатися своєю державою. Не всі батьки розповідають дітям, що Україна — найбільша країна в Європі, що в нас зосереджено чверть усіх чорноземів планети, і що наша Конституція теж перша у світі. А ще в нас перший у Східній Європі університет — Острозька академія, відроджена в незалежній Україні, найбільший у Європі заповідник «Асканія-Нова», скіфська золота пектораль і ще багато всього унікального.